

życie politechniki

ISSN
1641-3369

Inauguracja 2008-2009

Najlepsi studenci

Proces Boloński

Białostocki Salon Maturzystów

W numerze:

aktualności

Inauguracja roku akademickiego 2008/2009 w PB	4
Nowe adresy	5
Władze kadencji 2008-2012	6
Proces Boloński	8
Kształcenie zamawiane w Politechnice Białostockiej	11
Rekrutacja 2008/2009	12
Inauguracja roku akademickiego w ZWZŚ w Hajnówce	13
Inauguracja nowego roku akademickiego na Wydziale Zarządzania	14
Przebudowa Wydziału Zarządzania	14

konferencje

Konferencja HEAT 2008	15
Konferencja MSM 2008	17
Krynica 2008	19
Seminarium Naukowe WZEE 2008	20
Konferencje, seminaria, spotkania ... w skrócie	21
XX konferencja EAIE	24
Z życia bibliotekarzy	25

mieszanka studencka

33 laureatów konkursu na najlepszego studenta PB	26
Erasmus – wielka przygoda życiowa	27
Przygody „Erasmusa” w Portugalii	28
Jak uzyskałem dyplom inżyniera elektryka w Danii?	30
O rynku pracy i kradzieży przyszłości czyli Samorząd Studentów PB na konferencji	32
X Ogólnopolskie Dni Młodego Elektryka	33
Studenckie Koło Naukowe „Ciepłownik”	34
Moje wspomnienia z pierwszego roku studiów	35

PB w regionie

Białostocki Salon Maturzystów 2008	36
Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości szansą dla firm Podlasia	38
Odstąpienie PB od projektu dotyczącego doposażenia obiektów badawczo-edukacyjnych	38
Ankieta potrzeb szkoleniowych pracowników PB	39
Laury dla budowlanców	40
Praktyki i staże w spółkach komunalnych	41
Mobilny naukowiec	41

sylwetki

Doktor honoris causa – profesor Tadeusz Kaczorek	42
Dr hab. inż. Marcin Smoleński, prof. PB	44
Nominacja profesorska na Wydziale Elektrycznym	44
Obrony rozpraw doktorskich i habilitacyjnych	45

varia

Bezpłatne certyfikaty SSL	46
XXX Turniej Tańca Towarzyskiego o Puchar JM Rektora PB	47
Chór Politechniki Białostockiej	48
Indeks naszych braków	49
Zapowiedzi	50

Życie Politechniki	Pismo Politechniki Białostockiej. Numer 2/2008. Nakład: 350 egz.
<i>Redakcja:</i>	Agnieszka Halicka, Monika Rokicka
<i>Współpraca:</i>	Agnieszka Gierjekiewicz-Wróbel
<i>Korekta:</i>	Agnieszka Halicka, Monika Rokicka, Magdalena Niedźwiedzka
<i>Zdjęcie na okładce:</i>	XXX Turniej Tańca Towarzyskiego o Puchar JM Rektora PB. fot. Jakub Gwiazdowski (SAF)
<i>Zdjęcia:</i>	Michał Heller, Tomasz Jastrzębski, Tomasz Trochimczuk, Paweł Tadejko, Jakub Gwiazdowski (SAF), Rafał Oleksiewicz (SAF), archiwum PB
<i>Skład:</i>	Agencja Wydawniczo-Edytorska Ekopress, Andrzej A. Poskrobko, tel. 0601 311 838
<i>Druk okładki:</i>	Dział Wydawnictw i Poligrafii Politechniki Białostockiej
<i>Druk i oprawa:</i>	Dział Wydawnictw i Poligrafii Politechniki Białostockiej
<i>Wydawca:</i>	Politechnika Białostocka, ul. Wiejska 45A, Białystok, tel. 085 746 97 24
	ISSN 1641-3369
<i>Wersja internetowa:</i>	http://www.pb.edu.pl/Zycie-Politechniki.html

Inauguracja roku akademickiego 2008/2009

2 października 2008 r. „Gaudeamus igitur” usłyszeli zgromadzeni w Auli Dużej goście, pracownicy i studenci PB.

Na trzydziestą czwartą w historii Politechniki inaugurację licznie przybyli rektorzy i delegaci szkół wyższych Podlasia oraz uczelni zagranicznych. Swoją obecnością uroczystość zaszczylicili także przedstawiciele władz państwowych i samorządowych, hierarchowie kościoła katolickiego i prawosławnego, reprezentanci firm, oświaty i służb mundurowych. List od Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego odczytała pani minister Anna Gręziak. Liczną reprezentację miała także brać studencka.

W przemówieniu powitalnym Jego Magnificencja Rektor prof. dr hab. inż. Tadeusz Citko zauważył, że przypadło mu w udziale sprawować trzynastą kadencję w historii Politechniki, ale tę trzynastkę poczytuje za dobrą wróżbę. JM Rektor przedstawił nowe władze, podkreślił obecność pani dr hab. inż. Katarzyny Zabielskiej – Adamskiej, pierwszej kobiety na stanowisku prorektora w naszej Uczelni. Wyraził nadzieję na dobrą współpracę ze wszystkimi pracownikami Politechniki, przedstawicielami społeczności studenckiej, władzami samorządowymi i państwowymi, a także mediami.

Zaszczytu uroczystej immatrykulacji dostąpili wybrani studenci pierwszego roku, którzy w toku postępowania rekrutacyjnego uzyskali najwyższą liczbę punktów. Otrzymali oni indeksy i legitymacje studenckie oraz złożyli ślubowanie na ręce Pani Prorektor ds. Studenckich i Dydaktyki. Również przedstawiciele studiów doktoranckich otrzymali indeksy i złożyli ślubowanie. Inauguracja była też znakomitą okazją do wręczenia nagród studentom i pracownikom Uczelni. Laureaci X edycji Konkursu na Najlepszego Studenta Politechniki Białostockiej otrzymali dyplomy gratulacyjne oraz bony książkowe. Wicewojewoda Wojciech Dzierżgowski wręczył Medale Edukacji Narodowej oraz Medale za Długoletnią Służbę kilkudziesięciu pracownikom Uczelni.

Część oficjalną zakończył wykład dr inż. arch. Romualda Loeglra p.t. Nowe adresy. Znakomity popis umiejętności wokalnych dali chórzyscy pod dyktando Wioletty Miłkowskiej, wykonujący „Gaude Mater”, „Mazurka Dąbrowskiego” i „Gaudeamus igitur”. Bankietowi inauguracyjnemu towarzyszyła wystawa rzeźb studenckich i plansz prezentujących dorobek Wydziału Architektury oraz wystawa autorska mgr. Marka Świrydowicza. Oprawę muzyczną bankietu zapewnił zespół D`accord.

Agnieszka Halicka

**Wyimki z wykładu wygłoszonego przez
dr inż. arch. Romualda Maksymiliana Loeglera
podczas Inauguracji roku akademickiego
2008/2009 w Politechnice Białostockiej**

nowe adresy

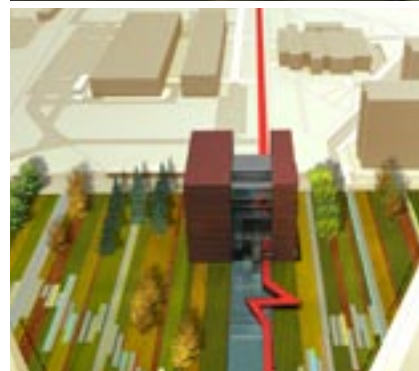
Tym tytułem chcę zwrócić uwagę na własny aspekt architektonicznej kreacji, której efektem jest tworzenie zbudowanego środowiska człowieka.

Miejsca, w których żyjemy, stają się scenariem codziennych zdarzeń. To miejsca, w których rozwija się nie tylko nasza osobowość, materialna i duchowa kultura społeczeństw, ale tworzone są warunki do fizycznego bytu jednostki ludzkiej. W przestrzeni, w której realizują się potrzeby każdego z nas, identyfikacją staje się miejsce szczególne – ikona, rozpoznawalny znak miasta. Istnienie miasta, jego strukturę, materialny i niematerialny byt, określają monumentalne budowle, pomniki i wspomnienia mieszkańców. Pozwólmy zatem także naszemu pokoleniu kontynuować budowę miast wg naszej wyobraźni – tworzyć NOWE ADRESY – monumentalne budowle, parki, pomniki ... – nasze wspomnienia.

Celowość i użyteczność, indywidualność, własne cechy, to nie wszystko. Miasto tworzone dla utylitarnych celów, wytwarza także powiązanie z jego duchowymi treściami. Powstaje mit miejsca, ponadczasowa wartość kulturowa – siła trudno rozpoznawalna, ale oddziałująca na większość mieszkańców. Istnienie mitu dla miasta oznacza życie w kontynuacji jego długiej historii. Jakże często mit historii i zdarzeń, kojarzący się z konkretną przeszłością znaczy więcej dla miasta, niż użytkowo przydatna, anonimowa – pozbawiona ADRESU zabudowa!

W wielu krajach Europy i świata świadomość potrzeby kreowania NOWYCH ADRESÓW potwierdzona została nowymi realizacjami. Ich piętno, wyrażone adekwatną do czasu powstania architektoniczną formą, transmituje także wiedzę o intelektualnym i technologicznym poziomie tworzącego go pokolenia.

By tworzyć NOWE ADRESY potrzebny jest światły mecenas i rozwój architektonicznej myśli! Bez teoretycznej „bazy” niemożliwe staje się zbliżenie do uniwersalnej interpretacji architektonicznych metafor, pozwalających na myślenie o architekturze także ponad jej użytecznością. Rysowanie architektury lub jej budowanie jest też manifestacją umiejętności przekładania poetyckich metafor na artystyczną formę. Pozwólmy zatem budować miasta „poetom”. Bo Miasto to wielokrotnie przełamane spojrzenia, połyskującej, mieniającej się i grającej kolorami POEZJI. Pozwólmy powstać NOWYM ADRESOM, których ekspresja jest stanem emocji wywołanym kontaktem z obiektem architektury – tajemniczym, niewytłumaczalnym, podobnie jak sama w sobie architektura, której tworzywem jest materia, przestrzeń i czas.

Władze kadencji 2008-2012

Kadencja 2008-2012 jest trzynastą w historii Uczelni. Od 1 września 2008 r. funkcję Rektora Politechniki Białostockiej pełni prof. dr hab. inż. Tadeusz Citko.

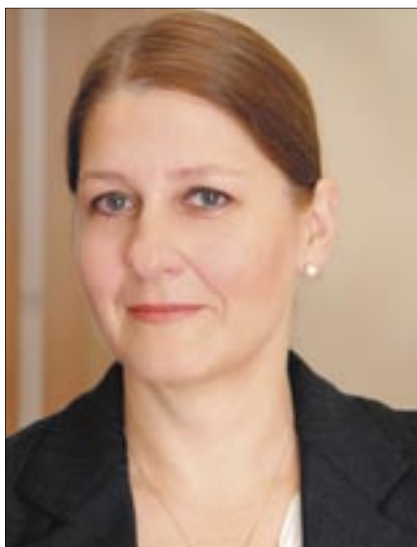
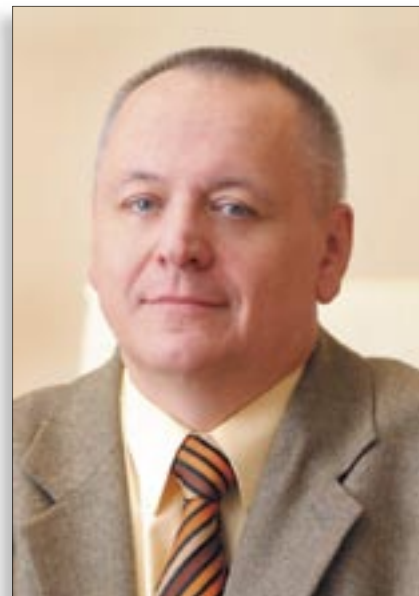

Rektor Politechniki Białostockiej
prof. dr hab. in. Tadeusz Citko

Rektor PB prof. dr hab. inż. Tadeusz Citko w 1970 roku ukończył Wydział Elektryczny Politechniki Warszawskiej i rozpoczął pracę w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Białymstoku. W 1975 r. na Politechnice Warszawskiej uzyskał stopień doktora nauk technicznych, a dwanaście lat później – stopień doktora habilitowanego. W 1995 roku nadano mu tytuł profesora nauk technicznych. Prof. dr hab. inż. Tadeusz Citko jest promotorem trzech prac doktorskich, a także recenzentem prac doktorskich i habilitacyjnych. Przez wiele lat kierował Katedrą Energoelektroniki i Napędów Elektrycznych na WE PB. Jest członkiem (z wyboru) Polskiej Akademii Nauk; Wydziału IV – Nauk Technicznych; Komitetu Elektrotechniki. W latach 1993-1999 pełnił funkcję Rektora Politechniki Białostockiej.

Funkcję **Prorektora ds. Rozwoju i Współpracy** pełni **prof. dr hab. inż. Lech Dzienis**. Prof. dr hab. inż. Lech Dzienis w 1976 roku ukończył Wydział Budownictwa Lądowego Politechniki Łódzkiej. W 1983 r. uzyskał stopień doktora. Rozprawę habilitacyjną na temat „Niezawodność wiejskich systemów zaopatrzenia w wodę” obronił w 1993 na Wydziale Inżynierii Sanitarnej i Wodnej Politechniki Krakowskiej. Tytuł profesora nauk technicznych uzyskał 22.01.2007 r. Prof. dr hab. inż. Lech Dzienis jest promotorem 5 rozpraw doktorskich. W latach 1990-1996 pełnił funkcję Prodziekana ds. Studenckich i Dydaktyki Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska. W latach 1996-2002 był Dziekanem tego Wydziału.

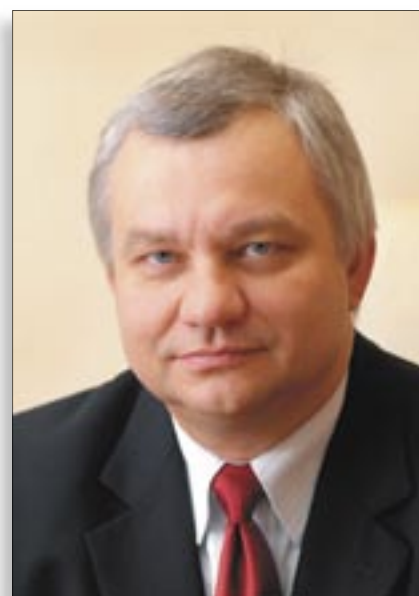

Prorektorem ds. studenckich i dydaktyki PB w kadencji 2008-2012 jest **dr hab. inż. Katarzyna Zabielska-Adamska**. Dr hab. inż. Katarzyna Zabielska-Adamska w 1985 r. ukończyła Politechnikę Białostocką na kierunku budownictwo. W 1997 r. obroniła rozprawę doktorską na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska PB i uzyskała stopień doktora nauk technicznych w zakresie budownictwa, specjalność: geotechnika. W 2007 r. na Wydziale Budownictwa Politechniki Śląskiej uzyskała stopień doktora habilitowanego. Jest członkiem Zarządu Głównego Polskiego Komitetu Geotechniki oraz Sekcji Geotechniki i Infrastruktury Podziemnej KILiW PAN. Jej zainteresowania badawcze skupione są wokół mechaniki gruntu antropogenicznego.

Prorektorem ds. Nauki w PB jest **prof. dr hab. inż. Andrzej Seweryn** zatrudniony na stanowisku profesora zwyczajnego.

Prof. dr hab. inż. Andrzej Seweryn w 1986 r. ukończył studia na Wydziale Mechanicznym Energetyki i Lotnictwa Politechniki Warszawskiej. W 1992 r. w Instytucie Podstawowych Problemów Techniki PAN uzyskał stopień doktora nauk technicznych w zakresie *mechaniki* (specjalność: *mechanika pękania*). Stopień doktora habilitowanego nauk technicznych w dyscyplinie *mechanika* (specjalność: *wytrzymałość materiałów*) nadała w 1997 r. Rada Wydziału Samochodów i Maszyn Roboczych Politechniki Warszawskiej. Tytuł profesora nauk technicznych uzyskał 20 maja 2004 r. Prof. dr hab. inż. Andrzej Seweryn jest członkiem (z wyboru) Komitetu Mechaniki Polskiej Akademii Nauk oraz Sekcji Mechaniki Materiałów i Sekcji Metod Komputerowych Mechaniki tego komitetu, a także Sekcji Mechaniki Konstrukcji Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN oraz Międzysekcyjnego Zespołu Mechaniki Pękania i Zmęczenia Materiałów i Konstrukcji Komitetu Budowy Maszyn PAN. Od 1999 r. kieruje Katedrą Mechaniki i Informatyki Stosowanej. Przez dwie kadencje – do 31.08.2008 r. – pełnił funkcję Dziekana Wydziału Mechanicznego PB.

Prof. dr hab. inż. Andrzej Seweryn był promotorem w 6 zakończonych przewodach doktorskich. Jest autorem ponad 180 publikacji naukowych (w tym 6 monografii), cytowanych ponad 130 razy (wg SCI). Jest redaktorem naczelnym czasopisma *Acta Mechanica et Automatica*.

Proces Boloński

Czy musimy realizować Proces Boloński?

Na to przekorne pytanie można odpowiedzieć jedynie wtedy, gdy wiadomym będzie, czym jest ten proces, do czego nas zobowiązuje, jakie ma mieć rezultaty. Z badań ankietowych wynika, że wiedza o nim wśród pracowników wyższych polskich uczelni jest taka sama, jak i wśród studentów, czyli prawie żadna. Pod tym względem jesteśmy więc sobie równi. Jako Pełnomocnik ds. wdrażania Procesu Bolońskiego postaram się krótko o nim opowiedzieć.

Proces Boloński – lata od 1999 do 2010

W 1999 r. politycy 29 państw (w tym Polski) podpisali Deklarację Bolońską, w której zawarli następujące postulaty określające sposoby dążenia do utworzenia do 2010 roku Europejskiego Obszaru Szkolnictwa Wyższego (EOSW):

- wprowadzenie systemu „łatwo czytelnych” i porównywalnych stopni (dyplomów), po to, aby można je było wzajemnie uznawać (bez zbędnej procedury nostryfikacji),
- wprowadzenie studiów dwustopniowych, aby np. po skończeniu I stopnia absolwent mógł kontynuować naukę na II stopniu w innej specjalności, czy nawet kierunku,
- wprowadzenie punktowego systemu rozliczania osiągnięć studentów (ECTS – European Credit Transfer and Accumulation System – Punktowy System Przenoszenia i Akumulacji Osiągnięć Studenta);
- usuwanie przeszkód ograniczających mobilność studentów i pracowników,
- współdziałanie w zakresie zapewniania jakości kształcenia,
- propagowanie problematyki europejskiej w kształceniu.

Po 1999 r. odbyły się kolejne spotkania ministrów (2001 – Praga, 2003 – Berlin, 2005 – Bergen, 2007 – Londyn), które poszerzyły postulaty o:

- rozwój kształcenia ustawicznego,
- współdziałanie uczelni i studentów w realizacji Procesu Bolońskiego,
- propagowanie atrakcyjności EOSW poza Europą,
- poszerzenie systemu dwustopniowego studiów o studia III stopnia – doktoranckie,
- rozwijanie kształcenia interdyscyplinarnego.

Następne spotkanie odbędzie się Leuven w 2009 roku.

Jak widać, jest wśród polityków ogromna determinacja, aby ten proces tworzenia przemian w szkolnictwie wyższym Europy kontynuować. Przemiany te stały się już trwałym elementem w działalności wyższych uczelni z 46 państw zaangażowanych w Proces Boloński

O co naprawdę w tym chodzi?

Udział naszej Uczelni w Procesie Bolońskim to nie dostosowywanie jej do systemu Europy Zachodniej, ale aktywne uczestnictwo, z zachowaniem autonomii i specyfiki, w tworzeniu przemian w szkolnictwie wyższym Europy.

Celem Procesu jest kształcenie studentów dla potrzeb społeczeństwa demokratycznego. Absolwent dzięki studiom ma nie tylko uzyskać zawód, ale nabyć też umiejętności, które pozwolą mu realizować się zawodowo przez całe życie. Podstawowym efektem procesu kształcenia musi być umiejętność samodzielnego uczenia się, rozwijania własnych kompetencji, a kształcenie powinno być definiowane przez „efekty kształcenia” („efekty” zastępują dotychczasowe „treści kształcenia”). Dlatego konieczna jest zmiana od **nauczania** przez nauczyciela do **uczenia się** przez studenta. To zwrot w kierunku kształcenia opartego na podmiotowości studenta i odchodzenie od kształcenia prowadzonego przez nauczyciela.

Kształcenie nie może być oderwane od rzeczywistości, czyli rynku pracy. Powinno też zapewniać kompetencje pożądane przez ten rynek – czyli tzw. „zatrudnialność” absolwentów przez cały okres aktywności zawodowej.

Główne zadania „na teraz” to:

1. **Zwiększenie mobilności studentów i pracowników**, ponieważ:

- pozwala studentom na większą elastyczność studiów (dzięki studiom na innej uczelni student może wybierać przedmioty, które są niedostępne w uczelni macierzystej),
- powoduje większe zróżnicowanie kompetencji absolwentów,
- rozwija umiejętności pracy w innym kulturowo środowisku,
- rozwija umiejętności komunikacji (w tym komunikacji w języku obcym),
- wpływa na przenoszenie doświadczeń pomiędzy uczelniami,
- student – przyszły pracownik, staje się „mobilny”.

2. **Wprowadzenie studiów trójstopniowych wg „modelu bolońskiego”**, w którym: Studia pierwszego stopnia trzeba tak zaplanować, aby stanowiły odrębną całość zapewniającą:

- podstawowe kompetencje w zakresie dziedziny studiów,
- kompetencje ogólne – niezależne od dziedziny studiów,
- umiejętność samodzielnego uczenia się dla dalszego podnoszenia kompetencji,
- zatrudnialność,
- przygotowanie do podjęcia studiów drugiego stopnia.

Przy przejściu na kolejny stopień możliwa jest **zmiana kierunku studiów**, gdyż daje ona zróżnicowanie kompetencji.

3. **Zapewnienie absolwentom „zatrudnialności” i przygotowania do kształcenia przez całe życie**. Na studiach I stopnia większy nacisk trzeba położyć na warunki „zatrudnialności” absolwentów obejmujące:

- podstawową wiedzę i umiejętności w dziedzinie studiów,
- kompetencje ogólne – np. umiejętność komunikacji (również w językach obcych), umiejętność pracy w grupie, itd. (obowiązek realizacji projektów zespołowych interdyscyplinarnych w czasie studiów),
- postawę i umiejętność dalszego kształcenia w zakresie uprawianego zawodu lub jego zmiany (stworzenie oferty kursów i szkoleń w porozumieniu z pracodawcami),
- kompetencje przydatne pierwszemu pracodawcy – na ogół rozwijane we współpracy z pracodawcami (np. udział pracodawców w realizacji projektów dyplomowych i końcowych egzaminach)

Niemalą istotną będzie wiedza o tym, jak nowe programy studiów I stopnia i zastosowane metody kształcenia zapewniają „zatrudnialność” absolwentów (w opinii pracodawców).

4. **Wprowadzenie wewnętrznych systemów zapewnienia jakości kształcenia** (np. ankieta studencka elektroniczna jako pozytywny feedback).

Już w tej chwili nasza Uczelnia musi zabiegać o kandydatów na studia. Wiadomo, że wydziały, które mają mało chętnych, przyjmą wszystkich ze zdaną maturą. Ze słabego poziomu wiedzy np. matematycznej wynika konieczność zmiany programów z tego przedmiotu. Trzeba więc tak przygotować program i plan zajęć, aby w ciągu I semestru doksztalcili kandydatów, np. z przedmiotów podstawowych. Inną formą doskonalenia jakości kształcenia powinna być np. ankieta studencka wypełniana elektronicznie.

5. **Prawidłowe wprowadzenie ECTS jako systemu niezbędnego dla realizacji zadań 1 – 4**

System już funkcjonuje na Politechnice Białostockiej. Niestety, ECTS dziś to nie system transferu punktów, który znamy z lat 90. To swoisty zapis punktowy całej filozofii kształcenia wg Procesu Bolońskiego. Przede wszystkim ECTS oparty jest na efektach kształcenia i związanym z nimi obciążeniami pracą. W tym systemie każdy przedmiot przewidziany planem studiów ma określone efekty kształcenia, którym przypisane są punkty ECTS. Liczba punktów przypisana danym efektom

kształcenia zależy od pracy, jaką przeciętny student musi wykonać dla ich osiągnięcia, w warunkach kształcenia formalnego (studiów stacjonarnych). Przyjmuje się, że jeden punkt ECTS odpowiada 25-30 godzinom pracy studenta (praca na zajęciach, praca w domu i przygotowanie do egzaminów/zaliczenia). W tym kontekście również praktyki studenckie powinny być opisane przez efekty kształcenia i posiadać określone ilości punktów ECTS.

Student, osiągając efekty kształcenia, zalicza odpowiadające im przedmioty i akumuluje przypisane im punkty ECTS. Zaliczenie wszystkich przedmiotów przewidzianych planem studiów i „zakumulowanie” odpowiedniej liczby punktów oznacza:

- uzyskanie efektów kształcenia przewidzianych danym programem studiów,
- uzyskanie kwalifikacji potwierdzonych dyplomem.

Plan studiów powinien zawierać grupę przedmiotów do wyboru pozwalających na kształtowanie różnorodnego profilu absolwentów. Korzyści dla studentów są oczywiste, chociaż wyzwanie indywidualizacji ścieżki studiowania podejmą ci nieliczni, którzy wiedzą, czego chcą.

Gdzie są hamulce realizacji celów Procesu Bolońskiego?

Wiedza o Procesie Bolońskim powinna być powszechna na wyższych uczelniach. To jest zadanie dla uczelnianego rzecznika Procesu.

Struktura organizacyjna Uczelni, nasze przywiązanie do systemu pensum wynikające z obowiązujących regulacji prawnych, brak stabilności ekonomicznej i prawnej, powodują niechęć do jakichkolwiek zmian zmierzających w opisanym kierunku.

Wymuszone ustawą prowadzenie studiów „na kierunkach” powoduje, że brak jest miejsca na interdyscyplinarność i innowacyjność. Jeśli ktoś w dotychczasowym zawodowym życiu kształcił tylko magistrów, to trudno mu będzie przestawić się na kształcenie inżynierów, szczególnie, gdy tzw. „standardy” obejmują tylko 40% wymogów obligatoryjnych, a resztę trzeba wypełnić wiedzą i umiejętnościami praktycznymi. Nie sprzyjają temu też przepisy krajowe w sprawie dokumentacji przebiegu studiów.

Miejmy nadzieję, że hamulce te nie będą trwały wiecznie. Gorzej, jeśli ich już nie będzie, a my będziemy tkwić nadal w tym samym miejscu.

Ku „pokrzepieniu serc”

Dzięki wdrożeniu w życie celów Procesu Bolońskiego, Uczelnia może wiele skorzystać. Może to skutkować zwiększoną ilością studentów, również tych zagranicznych (dzięki np. ofercie studiów w j. angielskim). W tym kontekście wymienianie takich korzyści, jak satysfakcja z dobrego uczenia, zadowolenie absolwentów, uznanie na rynku pracy, czy budowanie programów nauczania dopasowanych do naszych badań naukowych, tożsamości, jest czymś bardzo oczywistym.

Dotychczas Proces Boloński traktowany był jako biurokratyczna uciążliwość, która wymaga od nas dodatkowego wysiłku (o wątpliwych wg nas efektach).

Potraktujmy go jako szansę integracji z europejskim systemem szkolnictwa wyższego.

Pełnomocnik ds. wdrażania Procesu Bolońskiego
doc. dr inż. **Jarosław Makal**

Kształcenie zamawiane w Politechnice Białostockiej

Na początku lipca br., w odpowiedzi na konkurs rozpisany przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego, w Politechnice Białostockiej został przygotowany i złożony wniosek – oferta na kształcenie studentów w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki „Zamawianie kształcenia na kierunkach technicznych, matematycznych i przyrodniczych – pilotaż”.

Wniosek dotyczył projektu systemowego realizowanego przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego – w ramach poddziałania 4.1.2 „Zwiększenie liczby absolwentów kierunków o kluczowym znaczeniu dla gospodarki opartej na wiedzy” (Zamówienie kształcenia nr 1/DSW/4.1.2/2008).

Wniosek został przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego oceniony pozytywnie. Politechnika Białostocka, jako jedyna uczelnia w regionie, znalazła się na liście uczelni uczestniczących, począwszy od roku akademickiego 2008/2009, w programie *Kierunki zamawiane*.

Oferta na kształcenie zamawiane będzie realizowana na czterech wydziałach Uczelni na niżej wymienionych kierunkach studiów (po 12 osób na każdym z kierunków).

Głównym celem projektu jest zwiększenie liczby studentów na zamawianych kierunkach studiów w związku z występującym w gospodarce narodowej brakiem kadry technicznej.

W ramach kształcenia zamawianego przewidziane są środki dla Uczelni w wysokości 14 tys. zł na każdego studenta (na cały trzyletni cykl kształcenia). Środki te będą przeznaczone przede wszystkim na podniesienie atrakcyjności kształcenia na zamawianych kierunkach studiów (dodatkowe wykłady, praktyki i staże, unowocześnienie wyposażenia laboratoriów dydaktycznych i sal wykładowych, zwiększenie innowacyjności kształcenia, organizacja wycieczek do zakładów pracy związanych z prowadzonym kierunkiem studiów, kursy specjalistyczne itp.).

W ramach projektu Uczelnia otrzyma także dodatkowe środki na prowadzenie kursu wyrównawczego z matematyki dla studentów I roku studiów przyjętych na zamawiane kierunki studiów. W bieżącym roku akademickim utworzone zostały trzy dodatkowe grupy ćwiczeniowe, liczące po 20 osób, dla których prowadzone są zajęcia wyrównawcze z matematyki w zwiększonym wymiarze godzin.

Ponadto w ramach projektu w każdym roku akademickim (2008/2009-2010/2011) może być przyznanych 30 stypendiów (po sześć na każdym z zamawianych kierunków studiów) w wysokości 1000 PLN miesięcznie. Stypendium otrzymają najlepsi studenci z zamawianego kierunku studiów na okres jednego roku akademickiego (9 miesięcy).

Dotychczas (koniec października 2008) Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego nie przedłożyło do podpisania umowy o realizację kształcenia zamawianego i z tego powodu opóźnia się wdrożenie projektu w naszej Uczelni. W związku z tym również nie została rozpoczęta procedura przyznawania stypendiów naukowych, płaconych z tego projektu. Ze względu na dobro studenta, nie czekając na środki finansowe z Ministerstwa, władze Uczelni podjęły decyzję o uruchomieniu zajęć wyrównawczych z matematyki.

Mimo tych proceduralnych opóźnień wyrażam przekonanie, że projekt niebawem wejdzie w życie i będzie stanowić zachętę do podejmowania przez kandydatów studiów na kierunkach objętych kształceniem zamawianym prowadzonych w Politechnice Białostockiej.

Pełnomocnik Rektora ds. Kierunków Zamawianych
dr inż. **Jarosław Werdoni**

Kierunki studiów

- budownictwo
- elektrotechnika
- inżynieria biomedyczna
- inżynieria środowiska
- matematyka

Łączna liczba studentów
objętych programem **60**

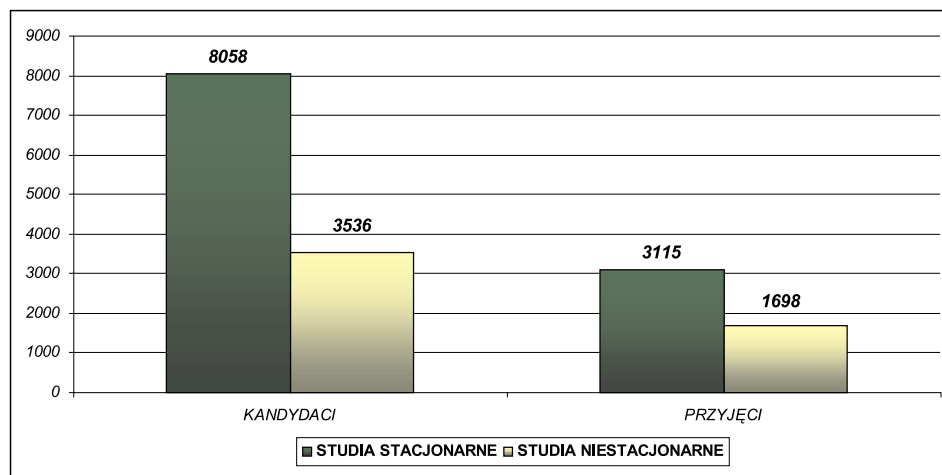
Łączna liczba
stypendiów naukowych
w ramach programu **30**

rekrutacja Niż demograficzny – wyż rekrutacyjny

2008/2009

Z końcem września 2008 r. zakończyła się rekrutacja na studia na Politechnice Białostockiej. Łącznie o przyjęcie na studia stacjonarne ubiegało się ponad 8 tys. kandydatów, z czego 7 759 osób na studia I stopnia oraz 299 osób na studia II stopnia.

Na studia niestacjonarne o przyjęcie ubiegało się ponad 3,5 tys. (2838 – studia I stopnia, 698 – studia II stopnia). W wyniku postępowania rekrutacyjnego na studia stacjonarne przyjęto 3115 osób, natomiast na studia niestacjonarne 1698.

Z 23 oferowanych przez Politechnikę Białostocką kierunków studiów, największą popularnością wśród kandydatów cieszyły się:

- gospodarka przestrzenna,
- logistyka,
- turystyka i rekreacja,
- budownictwo,
- inżynieria biomedyczna.

KIERUNEK STUDIÓW	STUDIA STACJONARNE				STUDIA NIESTACJONARNE			
	kandydaci i przyjęci na pierwszy rok studiów		kandydaci i przyjęci na studia II stopnia		kandydaci i przyjęci na pierwszy rok studiów		kandydaci i przyjęci na studia II stopnia	
	kandydaci	przyjęci	kandydaci	przyjęci	kandydaci	przyjęci	kandydaci	przyjęci
architektura i urbanistyka	343	120	2	0	59	29	1	0
architektura krajobrazu	79	64	-	-	71	33	-	-
architektura wnętrz	208	53	-	-	40	0	-	-
automatyka i robotyka	215	98	-	-	44	22	-	-
budownictwo	861	239	0	0	419	182	129	115
edukacja techniczno-informatyczna	121	99	-	-	7	0	-	-
elektronika i telekomunikacja	366	219	0	0	33	16	0	0
elektrotechnika					83	52	57	53
gospodarka przestrzenna	769	88	-	-	283	74	-	-
grafika	143	51	-	-	-	-	-	-
informatyka	380	224	-	-	123	48	104	91
inżynieria biomedyczna	340	98	-	-	68	33	-	-
inżynieria środowiska	253	155	0	0	103	56	59	48
leśnictwo	57	26	-	-	106	86	-	-
logistyka	652	153	-	-	265	97	-	-
matematyka	97	47	-	-	5	0	-	-
mechanika i budowa maszyn	363	223	-	-	225	155	12	12
ochrona środowiska	253	150	0	0	83	21	29	22
politologia	416	135	-	-	90	23	-	-
technika rolnicza i leśna	136	112	-	-	41	20	-	-
turystyka i rekreacja	526	139	83	59	235	65	91	57
zarządzanie	789	253	214	183	290	112	216	121
zarządzanie i inżynieria produkcji	392	127	-	-	165	55	-	-
Suma	7759	2873	299	242	2838	1179	698	519

stan na dzień 01.10.2008

Inauguracja roku akademickiego w ZWZŚ w Hajnówce

Czwarta w historii Zamiejscowego Wydziału Zarządzania Środowiskiem Politechniki Białostockiej w Hajnówce inauguracja roku akademickiego odbyła się 10 października.

Uroczystości rozpoczęła prof. PB dr hab. inż. Elżbieta Malzahn. Pani Dziekan powitała przybyłych gości i kadre naukowo-dydaktyczną oraz przedstawiła nowego Dziekana Wydziału, pana prof. PB dr hab. inż. Marcina Smoleńskiego.

Nominację wręczył przewodniczący Wydziałowej Komisji Wyborczej prof. PB dr hab. inż. Janusz Ostrowski. Podczas wystąpienia Dziekan–elekt podziękował wszystkim za okazane mu zaufanie: „Jest to ogromny zaszczyt – powiedział dziekan. – Liczę na to, że wspólnie z całą kadrą Wydziału Zarządzania Środowiskiem będziemy mogli kontynuować to tempo rozwoju, jakie zostało narzucone przez ustępujące władze reprezentowane przez panią dziekan Elżbietę Malzahn.”

Prorektor ds. Nauki PB prof. Andrzej Seweryn w swoim wystąpieniu podkreślił: „Ten Wydział ma coś, czego nie ma żadna uczelnia w Europie, a mianowicie Puszcę Białowieską, naturalne, jedyne żywe laboratorium i tego, podejrzewam, wiele uczelni zazdrości. Myślę, że w przyszłości trzeba to jeszcze bardziej wykorzystać, np. wprowadzając studia w języku angielskim, studia o renomie europejskiej”. Życzył także studentom satysfakcji z podjętych w hajnowskim wydziale studiów.

Obecny podczas inauguracji burmistrz miasta Hajnówka Anatol Ochryciuk powiedział: „Wydział ma piękne szanse rozwoju. Jestem przekonany, że wszyscy dołożymy starań, by tych szans nie utracić, by ten Wydział się rozwijał, a zwłaszcza nowe kierunki, jakimi są leśnictwo i technologia drewna”. Burmistrz życzył studentom, by wynieśli ze studiów jak najwięcej radości i pożytku. Zapewnił, że jako reprezentant władz samorządowych, dołoży wszelkich starań, aby temu Wydziałowi pomóc, zaś pani prof. Elżbiecie Malzahn podziękował za pełnienie funkcji dziekana przez dwie kadencje. W dalszej części ceremonii Pan Dziekan wraz z Prorektorem wręczyli nagrody w konkursie na najlepszego studenta Uczelni roku akademickiego 2007/2008 studentom Wydziału Zarządzania Środowiskiem.

Uroczystą immatrykulację rozpoczęło ślubowanie studentów pierwszego roku. Ich reprezentanci otrzymali indeksy z rąk Prorektora ds. Nauki prof. Andrzeja Seweryna. Na zakończenie dr Tomasz Samojlik wygłosił wykład inauguracyjny pt. „Antropogenne przemiany środowiska Puszczy Białowieskiej do końca XVIII wieku”. Opowiedział o wpływie człowieka na krajobraz Puszczy Białowieskiej do końca XVIII wieku. Uroczystość zakończyło tradycyjne „Gaudeamus igitur”

Halina Chwojko

O „kilku ważnych sprawach”

prof. Szewach Weiss opowiadał na Wydziale Zarządzania Politechniki Białostockiej

17 października 2008 roku na Wydziale Zarządzania Politechniki Białostockiej odbyła się wyjątkowa inauguracja roku akademickiego 2008/2009. Doroczną uroczystość uświetnił swą obecnością wybitny dyplomata i niezwykle człowiek – prof. Szewach Weiss. Wygłosił on wykład inauguracyjny pt. „Tożsamość polsko-żydowska. Kilka spraw”.

Profesor Weiss to urodzony w Polsce, znakomity przedstawiciel narodu żydowskiego, profesor nauk politycznych, były przedstawiciel Knesetu, aktualnie profesor Uniwersytetu Warszawskiego. W swoim poruszającym wystąpieniu, na tle kreślonego obrazu niezwykle przejmującej tułaczki swojej oraz wielu innych podobnych mu, wielokrotnie odnosił się do wspólnej historii Polski i Izraela. Podkreślał polsko-żydowską tożsamość państw geograficznie oddalonych, lecz zjednoczonych duchowo – połączonych pamięcią osób, które urodzone na terytorium Polski (lub w państwach bezpośrednio z nią sąsiadujących), zostały zmuszone do opuszczenia rodzinnych stron i osiedlenia się poza jej granicami, lecz zachowały w swych sercach przywiązanie do tej szczególnej ziemi i ludzi. Prof. Weiss wielokrotnie akcentował też związki, jakie łączą Izrael z Białymstokiem. To właśnie stąd pochodzili czołowi politycy i działacze izraelscy, dlatego też w pewnym czasie w Knesecie znaczna część członków parlamentu mówiła po polsku. Prof. Weiss tym samym uświadomił nam, że Białystok i Polska potrafiły stworzyć wyjątkową atmosferę i sprzyjający społecznie klimat do praktykowania prawdziwej ekumenii i wielokulturowości – współegzystowania na jednym terytorium przedstawicieli wielu narodów i konfesji.

Podczas wykładu prof. Weiss z nostalgią przywoływał wiele osobistych wspomnień związanych z Polską. Opowiadał, jak po wyjeździe do Izraela jako dziecko, tęsknił za polskimi... chmurami i drzewami, opowiadał o swojej edukacji w Izraelu, kiedy zetknął się z poezją Adama Mickiewicza, oraz jak nauczył się polskich piosenek. Pieśnią-modlitwą rozpoczął nieformalne bankietowe spotkanie po inauguracji, zaordynował także wspólnie odśpiewanie polskich przyspiewek zapamiętanych jeszcze z dzieciństwa.

Cała atmosfera towarzysząca wykładowi prof. Szewacha Weissa – pełna życzliwości i niekłamanego zadowolenia spowodowała, że inauguracja roku akademickiego stała się de facto spotkaniem z Profesorem – niezwykle człowiekiem. Było to dla nas wszystkich doświadczenie pouczające i jednocześnie wzruszające.

Prof. Szewach Weiss w Białymstoku zagościł po raz pierwszy, lecz jak sam wielokrotnie podkreślał, czuł się tu wyjątkowo dobrze, tak więc, miejmy nadzieję, nie było to spotkanie ostatnie.

dr A. Borowska, mgr U. Glińska

Przebudowa Wydziału Zarządzania

22 września Prorektor ds. Rozwoju i Współpracy prof. dr hab. inż. Lech Dzieńis podpisał w imieniu Politechniki Białostockiej umowę z wykonawcą na przebudowę i rozbudowę budynku warsztatowo-laboratoryjnego na potrzeby dydaktyczne Wydziału Zarządzania PB. Końcowy efekt prac budowlanych powinien być widoczny pod koniec następnego roku kalendarzowego. Inwestycja ta traktowana jest przez obecne władze Uczelni jako przedsięwzięcie niezwykle istotne dla rozwoju infrastruktury Politechniki. Modernizacja budynku warsztatowo-laboratoryjnego to pierwszy etap inwestycji planowanych na Wydziale Zarządzania.

Filip Tagil

Konferencja HEAT 2008

Wywiad z prof. dr hab. inż. Teodorem Skiepką Przewodniczącym Komitetu Organizacyjnego Konferencji: *The 5th International Conference on Transport Phenomena in Multiphase Systems HEAT 2008*, która odbyła się w dniach 30 czerwca – 3 lipca w Białymstoku.

Czym zajmują się uczestnicy konferencji HEAT?

Teodor Skiepkó: Konferencja HEAT zajmuje się zagadnieniami przepływów płynów wielofazowych i procesami, w których płyny wielofazowe są czynnikami przenoszącymi ciepło, masę, energię itd. W uproszczeniu mówiąc płyn wielofazowy, to mieszanina materii w więcej niż jednym stanie skupienia. W odniesieniach przemysłowych zakres zastosowań płynów wielofazowych jest praktycznie nieograniczony. Wymienię tutaj kilka przykładów: produkcja energii elektrycznej w elektrowniach ciepłych, wytwarzanie paliw ciekłych w rafineriach, chłodziarki domowe, klimatyzatory. Mechanika takich przepływów ma więc fundamentalne znaczenie dla wielu dziedzin życia i szerokie zastosowanie w inżynierii.

W jaki sposób konferencja zawędrowała do Białegostoku?

T.S.: Jako Politechnika Białostocka wystąpiliśmy z referatami na poprzedniej edycji konferencji HEAT (2005), organizowanej przez Instytut Maszyn Przepływowych PAN z Gdańska wspólnie z Politechniką Gdańską. Nasz udział tam uzyskał wysoką ocenę, więc krótko po gdańskiej konferencji zaproponowano nam organizację następnego Heat'u.

Jak wyglądał odbiór białostockiej edycji HEAT-u?

T.S.: Po raz pierwszy w Polsce, zastosowaliśmy innowacyjną formułę organizacyjną. Udało się nam wykreować niezwykle reprezentatywny Komitet Naukowy w liczbie 40 osób, składający się z międzynarodowych autorytetów w obszarze przepływów wielofazowych. Przewodniczącym Komitetu był dr Ramesh Shah (USA, aktualnie Indie), który jest uznanym ekspertem, redaktorem periodyków naukowych poświęconych tej tematyce. Zaproszenie do Komitetu przyjęli także dr Gian Piero Celata z Rzymu – znany ekspert EUROTHERMu oraz prof. Jarośław Mikieliewicz – Dyrektor Instytutu Maszyn Przepływowych Polskiej Akademii Nauk w Gdańsku. Decyzją Przewodniczącego to członków Komitetu Naukowego obciążyliśmy obowiązkiem zbierania i recenzowania nadsyłanych na konferencję referatów. Wyzaczyliśmy im liczbę referatów, którą chcieliśmy, żeby dla nas pozyskali i te kryteria w większości zostały spełnione. Wyszliśmy z założenia, że członkowie Komitetu Naukowego mają najlepsze rozeznanie kto i czym się zajmuje, będą więc najlepszymi promotorami uczestnictwa w konferencji i selekcjonerami nadsyłanych im referatów. W ten sposób pozyskaliśmy dla Konferencji dużą liczbę uczestników oraz zapewniliśmy odpowiedni, bardzo wysoki, poziom merytoryczny prezentowanych prac.

Udział uznanych autorytetów w Komitecie Naukowym Konferencji podziałał na uczestników jak magnes. Dla porównania: na pierwszym Heat-cie w 1996 roku zaprezentowano 39 artykułów, podczas drugiej było ich 35, trzecia edycja konferencji to 67 prace, czwarta 74. A myśmy mieli 124 zakwalifikowanych referatów! Swoją akces w konferencji zgłosiło 128 uczestników z 28 krajów, m.in. z Australii, Brazylii, Indonezji, Izraela, Japonii, Kanady, Kuwejt, Nowej Zelandii, Turcji, Stanów Zjednoczonych i oczywiście z Polski (Politechnika Gdańska, Koszalińska, Opolska, Szczecińska, Świętokrzyska, Warszawska, Instytut Maszyn Przepływowych PAN z Gdańska). Mieliśmy również takich uczestników z Anglii i Czech, którzy przyjechali tylko po to, by uczestniczyć w Konferencji i wysłuchać prezentowanych referatów.

Byliśmy również mile zaskoczeni wysoką akceptacją zaproszeń do wykładów plenarnych. Mieliśmy aż 15-tu tzw. keynote speaker'ów. Okazało się, że do nas, do

Białegostoku, przyjechała śmietanka przepływów wielofazowych: prof. Alekseenko z Rosji, profesorowie A.J. Ghajar i M. Podowski z USA, prof. T.G. Karayiannis z Anglii, dr D. Lakehal i prof. J.R. Thome ze Szwajcarii, dr G.P. Celata oraz prof. P. Di Marco z Włoch, prof. M. Sommerfeld z Niemiec, prof. A. Ullmann z Izraela, dr C-C. Wang z Tajwanu, z Polski: prof. Jerzy Banaszek, prof. Jarosław Mikieliewicz, prof. Albert Podgórski i prof. Mieczysław Poniewski.

Jak Politechnika Białostocka sprawdziła się jako gospodarz konferencji?

T.S.: Konferencja była organizowana siłami mojej Katedry, a właściwie dawnej katedry Termodynamiki i Mechaniki Płynów. Prof. Dariusz Butrymowicz był wiceprzewodniczącym Komitetu Organizacyjnego, dr inż. Józef Gościak był sekretarzem naukowym Konferencji, dr inż. Jerzy Gagan odpowiadał za sprawy transportowe, mgr inż. Michał Łukaszuk oraz mgr inż. Adam Dudar zajmowali się techniczną obsługą Konferencji. Aktywnej pomocy organizacyjnej udzielił Konferencji również dr inż. Andrzej Gajewski z Katedry Ciepłownictwa (Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska PB). Wszystkim im chcę serdecznie podziękować za wkład w przygotowanie Konferencji oraz aktywność i dyspozycyjność organizacyjną w trakcie jej trwania. Słowa uznania kieruję również do Fundacji na Rzecz Rozwoju Politechniki Białostockiej za obsługę finansową Konferencji. Dziękuję również ówczesnemu Dziekanowi Wydziału Mechanicznego, prof. Andrzejowi Sewerynowi za przyznanie dotacji ze środków statutowych przeznaczonej w całości na druk materiałów konferencyjnych.

Referaty konferencyjne (bez skrótów) zostały wydane w dwóch tomach, w bardzo ładnej szacie graficznej przez Wydawnictwo Politechniki Białostockiej. Pan Stanisław Bielawski i jego zespół stanęli na wysokości zadania.

Otrzymaliśmy także miłe wsparcie z Urzędu Miasta, który wyposażył uczestników konferencji mapki i informatory o Białymstoku wydane w języku angielskim.

Jaka będzie rola Politechniki Białostockiej w kolejnych edycjach konferencji?

T.S.: W 2011 roku obowiązek gospodarza Heat'u ma pełnić Politechnika Warszawska. Z pewnością grupa moich współpracowników weźmie w niej udział i na pewno postaramy się utrzymać wysoki poziom naszych referatów. Tematyka przepływów wielofazowych jest tą z wyższej półki i jest znacznie trudniejsza niż w przypadku płynów jednofazowych. Mimo to, większość zespołu, którym kieruję (z dawnej Katedry Termodynamiki i Mechaniki Płynów) wspólnie ze mną pracuje w tym obszarze: prof. D. Butrymowicz, dr Gościak, dr Gagan (niedawny doktorat z przepływów wielofazowych). W tej chwili mamy w przygotowaniu dwie prace doktorskie z tej dziedziny przygotowywane przez mgr. inż. Łukaszuka i mgr. inż. Dudara a finansowane z grantów MNiSW.

Oficjalna strona konferencji: www.heat2008.pb.edu.pl

rozmawiała: **Monika Rokicka**

Konferencja MSM 2008

Wywiad z prof. zw. dr hab. inż. Zdzisławem Gosiewskim Przewodniczącym Konferencji: The 4th International Conference Mechatronic Systems and Materials (MSM 2008), która odbyła się w dniach 14-17 lipca na Wydziale Mechanicznym PB.

MSM to wspólna konferencja czterech Politechnik: Białostockiej, Opolskiej, Kowieńskiej i Wileńskiej. Jak doszło do fuzji sił tych uczelni?

Zdzisław Gosiewski: Konferencja powstała z wielu powodów. Na Litwie mechatronika ze względu na profesora Banseviciusa (Politechnika w Wilnie) stoi na wysokim poziomie. Po podjęciu pracy w Białymstoku, wybrałem się więc na konferencję do Wilna. Nawiązałem kontakty z tamtejszymi naukowcami, był tam również profesor Ewald Macha z Politechniki Opolskiej. Na podsumowującym spotkaniu liderów z poszczególnych krajów doszliśmy do wniosku, że powinniśmy połączyć nasze siły i zorganizować wspólną konferencję, która posłużyłaby integracji krajów Europy Środkowo-Wschodniej i basenu morza Bałtyckiego. Ustaliliśmy wówczas, był to rok 2005, że zjazdy będą odbywać się w czterech ośrodkach akademickich w Wilnie, Opolu, Kownie i Białymstoku. W tej chwili konferencja zatoczyła już jedno kółeczko, postanowiliśmy je w ciągu najbliższych czterech lat powtórzyć, a później zastanowić się nad dołączeniem innych partnerów.

prof. Zdzisław Gosiewski

Jaki aspekt mechatroniki budzi największe zainteresowanie?

Z.G.: Współczesne maszyny i urządzenia są bardzo skomplikowane. Zawierają w sobie elementy wielu działów techniki: elektrotechniki, elektroniki, mechaniki, informatyki, automatyki. Pojawia się problem, jak zebrać to w jedną całość. Taką szansę daje właśnie mechatronika. Mechatronika to przede wszystkim metodyka projektowania i prototypowania maszyn i urządzeń, a więc przyspieszania procesu wytwarzania nowych produktów. A wiadomo, że kto jest pierwszy na rynku z produktem, ten zbiera tzw. premię nowości. Mechatronika i metodyki projektowania i prototypowania maszyn pozwalają utrzymać się w czołówce producentów zaawansowanych technologii.

Czy konferencji MSM udaje się być forum wymiany doświadczeń naukowców wyższych szkół technicznych z przedsiębiorcami?

Z.G.: Na konferencji w Białymstoku było tylko dwóch wystawców z przemysłu oraz księgarnia, która prezentowała publikacje związane z mechatroniką. Ale oprócz

takich bezpośrednich powiązań z przedsiębiorcami ważne jest odpowiednie przygotowanie kadry i absolwentów uczelni dla współczesnego świata techniki. W tej fazie podejście mechatroniczne, to przede wszystkim wykształcenie odpowiedniej kadry i wymiana doświadczeń.

MSM to przedsięwzięcie stosunkowo młode (tegoroczna edycja była czwartą z kolei). Jaki był odbiór imprezy?

Z.G.: Liczba uczestników konferencji rocznie wzrasta. Coraz więcej osób rozumie doniosłość mechatroniki. Liczba zgłoszeń na tegoroczną konferencję sięgała ponad 300-stu. Owocem konferencji oprócz 5 artykułów z sesji plenarnej (wydrukowanych wraz z 16-ma innymi w kwartalniku naukowym Politechniki Białostockiej „Acta Mechanica et Automatica”) było ponad 170 referatów, które zostaną opublikowane w czasopiśmie z listy filadelfijskiej „Solid State Phenomena”. W Komitecie naukowym tegorocznego MSM-u zasiadało blisko 50 profesorów, praktycznie ze wszystkich krajów europejskich. Moją rolą, jako przewodniczącego, było wiedzieć, do którego z nich wysłać konkretny artykuł. Wraz z wiceprzewodniczącym, prof. Janem Dąbrowskim z naszego Wydziału, staraliśmy się, żeby każda praca miała dwóch recenzentów, jednego z Polski, drugiego z zagranicy. Ku mojemu zdziwieniu, recenzje nadchodziły czasem od nieznanych mi naukowców z tak odległych miejsc jak Australia, Azja, Stany Zjednoczone, Kanada. Obecni na konferencji uczestnicy reprezentowali aż 20 krajów. Najliczniej przybyli Litwini, Łotyże, Czesi, Turcy, Ukraińcy i oczywiście Polacy. Ale mieliśmy także gości z tak egzotycznych krajów jak Oman, Tajwan, Singapur.

Jak wyglądała mobilizacja samego Wydziału Mechanicznego PB?

Z.G.: Duże wsparcie w kwestii organizacyjnej uzyskałem od ówczesnych dziekanów: prof. Andrzeja Seweryna (Wydz. Mechaniczny) i prof. Mirosława Świercza (Wydz. Elektryczny). Wśród uczestników konferencji, jak również wśród recenzentów, była duża grupa naukowców z zaprzyjaźnionego Wydziału Elektrycznego. Wspomagał nas także prof. Wojciech Werpachowski z Wydziału Zarządzania. Chciałbym także dodać słowa podziękowania dla prof. Tadeusza Kaczorka, który bardzo aktywnie włączył się w organizację. Miał referat plenarny, przewodniczył se-

sjom konferencyjnym, towarzyszył i wspomagał nas radami na każdym etapie tego przedsięwzięcia. Nie do przecenienia była także pomoc i zaangażowanie pracowników Katedry Automatyki i Robotyki i innych zaprzyjaźnionych katedr. Na miejsce obrad wykorzystaliśmy pięknie odremontowane aule Wydziału Mechanicznego. Obie aule plus sala Rady Wydziału świetnie obsłużyły delegatów. Podczas MSM 2008 oprócz części merytorycznej zaproponowaliśmy uczestnikom trzy atrakcyjne wycieczki, które pokazały piękno Białostoczczyzny.

W przyszłym roku konferencja odbędzie się w Wilnie. Za cztery lata wróci do Białegostoku. Mam nadzieję, że znowu okaże się wielkim sukcesem Politechniki Białostockiej.

Oficjalna strona konferencji www.msm2008.pb.edu.pl

rozmawiała: **Monika Rokicka**

„Rozwój zrównoważony” – Rozwój mający na celu zaspokojenie aspiracji obecnego pokolenia z zachowaniem możliwości zaspokojenie tych samych aspiracji przez przyszłe pokolenia (w tłumaczeniu A. Brandt)

Krynica 2008

W dniach 21-26 września 2008 r. w Krynicy odbyła się 54 konferencja naukowa „Zrównoważony rozwój w budownictwie. Problemy naukowo-badawcze budownictwa”, najbardziej prestiżowa konferencja budowlana, organizowana tradycyjnie pod patronatem Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN oraz Komitetu Nauki PZITB.

W roku bieżącym konferencja cieszyła się dużym zainteresowaniem, liczba uczestników sięgnęła 350 osób, a prezentacjom i dyskusjom poddano łącznie 161 referatów. Konferencja była tradycyjnie podzielona na dwie części. Tematyka pierwszej, problemowej części, dotyczyła aktualnych problemów związanych ze „zrównoważonym rozwojem w budownictwie” i nawiązywała do ubiegłorocznej 53 Konferencji, poświęconej budownictwu na terenach ekologicznie cennych. Na tegoroczną część problemową przyjęto 29 referatów, z czego 15 – opracowanych na zamówienie organizatorów. Dyskusje naukowe ogniskowały się w obszarze następujących problemów: aspekty społeczne i ekonomiczne budownictwa w świetle zrównoważonego rozwoju, minimalizacja skutków negatywnego oddziaływania na budownictwo, trwałość budowli, energochłonność budownictwa oraz wykorzystanie energii odnawialnej, a także – recykling i zagospodarowanie odpadów w budownictwie. Wśród prelegentów znalazł się wiceminister infrastruktury Olgierd Dziekoński, którego referat dotyczący planów wdrażania w polskim budownictwie zasad zrównoważonego rozwoju wzbudził największe zainteresowanie.

Goście przy stole
prezydialnym

Do drugiej części, ogólnej, podzielonej na 24 sesje, komitet naukowy zakwalifikował 132 referaty, z zakresu m.in. zastosowań nowych materiałów, koncepcji badań, projektowania, realizacji i rozwiązań technologicznych w budownictwie i inżynierii drogowej.

Wśród autorów i współautorów referatów najliczniej reprezentowane były uczelnie: Politechnika Białostocka (34) oraz Politechnika Warszawska i Wrocławska (po 25). Oprócz JM Rektora PB, patronatu honorowego konferencji „Krynica 2008” udzielili m.in.: Minister Środowiska prof. Maciej Nowicki, Minister Infrastruktury Cezary Grabarczyk, prezes Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa prof. Zbigniew Grabowski oraz przewodniczący Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa Wiktor Piwkowski.

Konferencja nie mogłaby się odbyć w takim kształcie, gdyby nie liczni sponsorzy. Za znaczące wsparcie finansowe organizatorzy są szczególnie wdzięczni Podlaskiej Okręgowej Izbie Inżynierów i Budownictwa, firmom i instytucjom budowlanym z Polski oraz Podlasia. Dochodzące do organizatorów opinie o konferencji są bardzo pozytywne. Można zatem uznać, że przy silnym wsparciu podlaskich firm i instytucji konferencja „Krynica 2008”, organizowana przez białostockie środowisko naukowe, zakończyła się sukcesem.

prof. dr hab. inż. **Andrzej Łapko**
Przewodniczący Komitetu Organizacyjnego Konferencji

Seminarium Wybrane Zagadnienia Elektrotechniki i Elektroniki (WZEE 2008)

Naukowe

W dniach 22-24 września odbyło się ósme seminarium Wybrane Zagadnienia Elektrotechniki i Elektroniki (WZEE 2008). Organizatorem spotkania był Białostocki Oddział Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej (PTETiS) oraz Wydział Elektryczny Politechniki Białostockiej. Obrady miały miejsce na terenie Wydziału Elektrycznego Politechniki Białostockiej i pensjonatu Unikat w Białowieży.

Tradycyjnie już seminarium połączono było z plenarnym zebraniem ZG PTETiS. W obradach wzięło udział 58 uczestników reprezentujących Zarząd Główny i 13 Oddziałów PTETiS. Gośćmi Honorowymi VIII Seminarium byli: prof. dr hab. inż. Tadeusz Citko – Rektor Politechniki Białostockiej i dr hab. inż. Mirosław Świercz, prof. PB – Dziekan Wydziału Elektrycznego PB.

Otwarcie Seminarium i obrady w pierwszym dniu odbywały się pod przewodnictwem dr. hab. inż. Andrzeja Sikorskiego – przewodniczącego Oddziału Białostockiego PTETiS oraz prof. dr. hab. inż. Krzysztofa Kluszczyńskiego – przewodniczącego Zarządu Głównego PTETiS. Stroną organizacyjną programu naukowego i imprez towarzyszących zajmowali się członkowie Oddziału Białostockiego: dr hab. inż. Andrzej Sikorski i dr inż. Jacek Kuszner, a obsługą sesji naukowych w Białowieży – dr inż. Bogusław Butryło, dr inż. Adam Sołbut i mgr inż. Marek Korzeniewski.

Podczas inauguracyjnego wykładu Rektor Politechniki Białostockiej prof. Tadeusz Citko dokonał prezentacji Uczelni. Następnie Dziekan prof. Świercz zaprezentował strukturę organizacyjną i osiągnięcia Wydziału Elektrycznego. Historię i działalność Oddziału Białostockiego PTETiS przybliżył dr hab. inż. Andrzej Sikorski. Za wspieranie działalności Oddziału Białostockiego Przewodniczący ZG wręczył odznaki PTETiS przedstawicielom władz Uczelni w osobach prof. Tadeusza Citko i dr. hab. Mirosława Świercza.

Uczestnicy Seminarium WZEE'2008 przed pensjonatem Unikat w Białowieży, fot. dr inż. Jacek Kuszner

Podczas seminarium odbyło się osiem sesji naukowych, na których wygłoszono 43 referaty. Sesję plenarną zainauguowały referaty dr hab. Henryki D. Stryczewskiej prof. Politechniki Lubelskiej nt.: „Zastosowania nietermicznej plazmy w biotechnologiach” oraz prof. Jana Dorosza z Politechniki Białostockiej nt.: „Światłowodowy specjalny – optycznie aktywny światłowod o spiralnym rdzeniu”. Tematyka referatów obejmowała szeroką gamę zagadnień elektrotechniki i elektroniki w tym zagadnienia maszyn i napędów elektrycznych, elektrotechniki teoretycznej, stosowanej i metrologii, energoelektroniki, elektroenergetyki, automatyki i elektroniki. Różnorodność wątków sprzyjała zawiązywaniu międzyuczelnianych zespołów badawczych na pograniczu różnych specjalności. Szczególnym zainteresowaniem uczestników cieszył się referat prof. dr hab. Mariana P. Kaźmierowskiego z Politechniki Warszawskiej, byłego wieloletniego edytora IEEE Transaction on Industrial Electronics, nt.: „Jak przygotować publikację do IEEE Transaction”. Wszystkie dostarczone przez autorów referaty zostały wydane w materiałach konferencyjnych (na płycie CD), a 20 najlepszych będzie opublikowana w Przeglądzie Elektrotechnicznym.

dr hab. inż. **Andrzej Sikorski**, prof. nzw. PB

Konferencje, seminaria, spotkania ... w skrócie

Seminarium terenowe „Rzeźba i gleby Puszczy Knyszyńskiej i okolic na zdjęciach ze skaningu laserowego oraz w krajobrazie” odbyło się 4 lipca 2008r. Współorganizatorami spotkania byli pracownicy Katedry Ochrony Gleby i Kształtowania Środowiska (Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska) zrzeszeni w Białostockim Oddziale Polskiego Towarzystwa Gleboznawczego. Seminarium prowadził prof. zw. dr hab. Henryk Banaszuk, kierownik KOiKŚ. Uczestnicy seminarium, podróżując na trasie Niecka Gródecko-Michałowska – Jezioro Gorbacz – IMSZAR (kopalnia torfu), zapoznali się z zasadą działania i efektami skaningu laserowego powierzchni terenu przy pomocy urządzenia LIDAR, a także możliwościami wykorzystania go w leśnictwie. Wysłuchali referatów na temat geomorfologii i genezy Puszczy Knyszyńskiej, przeobrażeń środowiska przyrodniczego rezerwatu „Gorbacz”, jak również technologii wydobywania torfu i rekultywacji wyrobisk potorfowych na przykładzie kopalni torfu IMSZAR.

KRAJOWE

dr inż. **Mariusz Gnatowski**

W dniach 4-5 października 2008r. Katedra Turystyki i Rekreacji Wydziału Zarządzania Politechniki Białostockiej zorganizowała w Bielsku Podlaskim VII Ogólnopolską Konferencję Naukową „Innowacje w rozwoju turystyki”. Reprezentanci 13 krajowych ośrodków naukowych wymieniali poglądy i doświadczenia m.in. na temat trendów w zarządzaniu turystyką, czynników intensyfikujących konkurencyjność branży turystycznej. Uczestnicy konferencji przygotowali 8 referatów na temat innowacji w turystyce, w tym trzy wygłosili pracownicy Katedry Turystyki i Rekreacji. W podsumowaniu konferencji organizatorzy zapowiedzieli jej organizację w przyszłym roku oraz wręczyli uczestnikom monografię naukową.

dr inż. **Halina Kiryłuk**, dr **Mikołaj Jalinik**

ZAGRANICZNE

W ramach Umowy o współpracy między Politechniką Białostocką, a Państwowym Uniwersytetem. Technicznym w Brześciu (Białoruś) w dniach 28-30 maja 2008 roku odbyła się I Międzynarodowa Naukowo-Praktyczna Konferencja pt.: Architektoniczne dziedzictwo regionu Nadbużańskiego: zachowanie i wykorzystanie kulturalno-turystyczne, zorganizowana z inicjatywy Katedry Architektury i Rysunku BPUT. Katedrę Turystyki i Rekreacji z Wydziału Zarządzania Politechniki Białostockiej reprezentował dr hab. Władysław Chiżniak, prof. nzw. PB. Wygłosił on referat o perspektywach zagospodarowania turystycznego fortyfikacji pozostałych po wojnach światowych dla potrzeb turystyki trans granicznej Polski i Białorusi. Referat był solidnie wzbogacony przez rzadkie zdjęcia (opracowanie informatyczne wykładu – studentka V roku WE PB Kira Chiżniak). Aktywną dyskusję spowodowała także idea organizacji Pomnika Architektury Wojennej, na bazie cytadeli w Brześciu (Białoruś) oraz pozostałości fortyfikacyjnych w Terespolu (Polska), stanowiących kiedyś jedyny kompleks obronny, a posiadający wartość w skali europejskiej. Organizatorzy konferencji zorganizowali ponadto uczestnikom ciekawą wycieczkę po obiektach architektury Obwodu Brzeskiego. Szczególnie interesująca była obserwacja Kanału wodnego – sportowego w centrum Brześcia na małej rzece (Muchawiec) i jego wykorzystanie w celach sportowych i rekreacyjnych.

dr hab. **Władysław Chiżniak**, prof. nzw. PB

W dniach 20-25 lipca 2008 r. pracownicy Zakładu Chemii (prof. Włodzimierz Lewandowski, dr Renata Świsłocka i mgr Monika Kalinowska) uczestniczyli w międzynarodowej konferencji w Jerozolimie (Izrael) „38th International Conference on Coordinational Chemistry”. Dyskusje dotyczyły chemii koordynacyjnej, chemii połączeń organo-metalicznych, zastosowania metali w biologii i medycynie, udziału metali w selektywnej katalizie, aktywacji małych molekuł, zastosowania związków koordynacyjnych w nanotechnologiach. Reprezentanci Politechniki wystąpili z tematami: „Spectroscopic (FT-IR, FT-Raman and NMR), ab initio and AIM study of alkali metal pyrrole-2-carboxylates”, „Spectroscopic (FT-IR, FT-Raman, UV and ^1H , ^{13}C NMR) and theoretical studies of lithium, sodium, potassium, rubidium and cesium *m*-anisates”, Spectroscopic (FT-IR, FT-Raman and ^1H , ^{13}C NMR) and magnetic studies of Zn(II), Cd(II) and Hg(I) cinnamates”. Dyskusje toczyły się w niecodziennej atmosferze wielokulturowości i zapachu orientu.

M. Kalinowska

dr inż. arch. J. Uścińowicz na Kongresie UIE

Odbывające się co trzy lata Kongresy UIA, organizowane od 1948 roku, są najważniejszymi wydarzeniami architektury i architektów stowarzyszonych w narodowych organizacjach z całego świata. Tegoroczny, XXIII Międzynarodowy Kongres Architektów UIA odbył się w dniach 29 czerwca – 3 lipca 2008r w Turynie i przebiegał pod hasłem „Transmisja Architektury”.

Oficjalnym delegatem Programu Roboczego Międzynarodowej Unii Architektów UIA – „Miejsca Duchowe” (UIA Working Programme – Spiritual Places) oraz Prezydium Zarządu Głównego Stowarzyszenia Architektów Polskich SARP był dr inż. arch. Jerzy Uścińowicz – pracownik Wydziału Architektury.

Dr inż. arch. Jerzy Uścińowicz był także współorganizatorem merytorycznym i artystycznym wystawy Programu prezentowanej w Centrum Lingotto. Na otwarciu sesji specjalistycznej Programu pt. *“The mute art can speak”*, która odbyła się 1 lipca w Berlino Hall, wygłosił referat: *“Transmission of Symbols in the Contemporary Sacral Architecture on the Borderland of East and West”*. Jego autorska nagrodzona realizacja architektury Kaplicy Akademickiej Świętej Trójcy przy Studium Ikonograficznym w Bielsku Podlaskim była eksponowana również na głównej narodowej wystawie kongresowej SARP w Centrum Lingotto.

Agnieszka Halicka

W dniach 22-26.09.2008 przebywaliśmy w ramach programu Erasmus na University of Joensuu (Finlandia). My, czyli troje nauczycieli akademickich z Katedry Promieniowania Optycznego Wydziału Elektrycznego: dr inż. Dominik Dorosz, dr inż. Maciej Zajkowski i mgr inż. Urszula Błaszczak.

W czasie pobytu w Joensuu mieliśmy okazję zapoznać się z systemem i warunkami studiowania na fińskiej uczelni, która cieszy się dużą popularnością wśród studentów przystępujących do programu Erasmus. Źródła powodzenia uczelni należy szukać w jej wysokim poziomie oferty dydaktycznej, socjalnej, bogactwie imprez organizowanych przez i dla studentów, ciekawej ofercie kulturalnej miasta, jak również rozbudowanym i sprawnie działającym biurze Erasmus. Dzięki uprzejmości Prof. Raimo Silvennoinen i jego współpracowników z Department of Physics and Mathematics obejrzelśmy doskonale wyposażone laboratoria dydaktyczne oraz najwyższej klasy (jedne z najnowocześniejszych w Europie) laboratoria naukowo-badawcze. Przeprowadziliśmy także wstępne rozmowy na temat możliwych obszarów współpracy między naszymi katedrami.

Podczas spotkań z pracownikami, doktorantami i studentami tamtejszej uczelni mieliśmy okazję zaprezentować Politechnikę Białostocką oraz Wydział Elektryczny i poprowadzić wykład na temat „Special Optical Fibres – technology and application”. Gościliśmy ponadto w InPhotonicsCenter w Joensuu (Science Park), które odgrywa kluczową rolę w transferze nowych technologii z uniwersytetu do przemysłu.

Od września tego roku czworo studentów Politechniki Białostockiej, w tym trzech z Wydziału Elektrycznego, studiuje na University of Joensuu.

mgr inż. **Urszula Błaszczak**

W dniach 2-4 października 2008 roku w Kownie odbyła się II Międzynarodowa Konferencja Naukowa z cyklu – „Global Cooperation in Engineering Education: Innovative Technologies, Studies and Professional Development”. Organizatorem spotkania było Centrum Studiów Międzynarodowych Uniwersytetu Technicznego w Kownie na Litwie. W konferencji uczestniczyli goście z kilku europejskich ośrodków naukowych (m.in. z Danii, Francji, Włoch, Niemiec, Polski, Litwy, Łotwy), a także z USA. Reprezentując Politechnikę Białostocką w konferencji wzięli udział: dr inż. Jarosław Makal i mgr inż. Adam Idźkowski (Wydział Elektryczny PB) oraz dr inż. arch. Andrzej Tokajuk (Wydział Architektury PB).

Międzynarodowy Komitet Naukowy pod kierownictwem prof. Raimundasa Siauciunasa, Rektora Uniwersytetu Technicznego w Kownie, zakwalifikował do publikacji 40 artykułów, z czego w czasie konferencji ogłoszono 25. Zorganizowano również sesję posterową, a także dokonano otwarcia wystawy prac malarskich prof. Arvydasa Paleviciusa – Dyrektora Centrum Studiów Międzynarodowych. Celem konferencji była wymiana poglądów na płaszczyźnie międzynarodowej przez nauczycieli akademickich oraz naukowców na temat metod i form kształcenia inżynierów na początku XXI wieku.

W szczególności zakres problematyki konferencji obejmował m. in. następujące zagadnienia: innowacyjne metody i transfer nowoczesnych technologii w edukacji inżynierskiej, nowe trendy w idei long life learning, programy edukacji inżynierów – teraźniejszość i strategie przyszłości, jakość kształcenia w aspekcie akredytacji międzynarodowych, współpraca międzynarodowa a sposób i formy kształcenia, doświadczenia dydaktyczne w ramach programu Erasmus.

Konferencja była nie tylko bardzo dobrą okazją do dyskusji o kształceniu, ale stała się miejscem nawiązywania nowych kontaktów między kadrą akademicką wielu ośrodków. Uznanie i zainteresowanie cieszyły się prezentowane doświadczenia uczestników z Politechniki Białostockiej, czego dowodem było m.in. przewodniczenie jednej z sesji przez dra inż. Jarosława Makala. Organizatorzy – Centrum Studiów Międzynarodowych jak też władze Uniwersytetu Technicznego w Kownie podkreślali konieczność dalszych kontaktów i współpracy w różnych formach z Politechniką Białostocką. www.ktu.lt/gcee-2008.

dr arch. **Andrzej Tokajuk**

Od lewej prof. R. Silvennoinen, mgr U. Błaszczak, dr D. Dorosz, fot. dr M. Zajkowski

Doc. dr Jarosław Makal
w trakcie wygłaszania referatu

XX konferencja EAIE – „*Re-designing the Map of European Higher Education*”

W dniach 9-13 września w Antwerpii (Belgia) odbyła się doroczna konferencja EAIE (Europejskiego Stowarzyszenia dla Kształcenia Międzynarodowego). EAIE to organizacja non-profit, której głównym celem jest internacjonalizacja szkolnictwa wyższego w Europie i na świecie.

Międzynarodowe konferencje organizowane co roku przez EAIE są największą tego typu imprezą poświęconą kształceniu i współpracy międzynarodowej. Wrześnie spotkanie zbiegło się z jubileuszem 20-lecia stowarzyszenia. W konferencji wzięli udział przedstawiciele uczelni oferujących studia międzynarodowe oraz urzędnicy unijni – eksperci w zakresie edukacji.

Podczas tegorocznej konwencji zaproponowano bogatą ofertę sesji, seminariów i debat oraz targów edukacyjnych, na których licznie zaprezentowały się uczelnie, konsorcja akademickie, fundacje i organizacje z całego świata. Szczególne zainteresowanie wzbudzał temat European Higher Education Area (EHEA) – Europejskiej Przestrzeni Szkolnictwa Wyższego. Wkrótce mija 10 lat od momentu, kiedy ministrowie edukacji UE zapoczątkowali w tzw. procesie bolońskim, przebieg istotnych zmian w systemach szkolnictwa wyższego. Zapowiedzieli, że do 2010 roku zostaną wdrożone studia wielostopniowe, system punktowy i ECTS, ramowa struktura kwalifikacji zawodowych, transparentna i porównywalna skala stopni i dyplomów.

Komisja Europejska ogłosiła w Antwerpii formalne przyjęcie długo opracowywanego dokumentu – The European Qualifications Framework for Lifelong Learning – Europejskiej Strategii Kształcenia Ustawicznego. Powołano także do życia organizację European Quality Assurance Register in Higher Education (ENQA) – Europejski Rejestr Zapewnienia Jakości w Szkolnictwie Wyższym.

Konferencja w Antwerpii była świetną okazją, żeby przyjrzeć się i porównać stopień zaawansowania prac związanych z wcielaniem z życie postanowień bolońskich w innych krajach. Uczestnicy spotkania prezentowali projekty w zakresie m.in.: urozmaicenia mobilności pracowników i studentów, harmonizacji programów kształcenia, wspólnych programów studiów. Sporo miejsca na sesjach zajęły formalno – prawne i techniczne aspekty kształcenia ponad granicami, na odległość i ustawicznego, umiędzynarodowienia treści studiów, wpłatania modułu tzw. studiów międzykulturowych, nauczania języków obcych (wszystko to priorytety Lifelong Learning Program oraz zadania nowo powołanej Bologna Follow Up Group – BFUG).

Przedstawiciele uczelni oferujących nauczanie cudzoziemcom przedstawiali swoje pomysły i uwagi na temat różnych standardów kształcenia, transferu ocen i punktów kredytowych, niedostatecznej analizy potrzeb rynku pracy czy też braku opracowanych struktur kwalifikacji. Miejmy nadzieję, że luki znajdą swoje wypełnienie podczas następnej konwencji EAIE w Leuven (Belgia).

Jolanta Kowalczyk, Monika Rokicka

Z życia bibliotekarzy

15 października 2008 r. w Bibliotece Narodowej w Warszawie odbyło się spotkanie na temat: „UKD w kartotece haseł wzorcowych i praktyce Biblioteki Narodowej Czech”. Uczestniczyły w nim pracownice Oddziału Opracowania Druków Zwartych Biblioteki Politechniki Białostockiej. Prezentacji dokonały Jolanta Hys i Joanna Kwiatkowska z Pracowni Uniwersalnej Klasyfikacji Dziesiętnej Instytutu Bibliograficznego.

Prelegentki podzieliły się doświadczeniami z pobytu w Bibliotece Narodowej Czech. Przedstawiły zebranych słuchaczom sposób i warunki pracy tamtejszych bibliotekarzy. Zaprezentowały kartotekę UKD tworzoną w bibliotece czeskiej oraz związany z tym sposób opracowania tematycznego zbiorów.

Wiedza ta jest szczególnie cenna dla pracowników Oddziału Opracowania Druków Zwartych BPB. Jako jedyne w Polsce, tworzą one kartotekę haseł wzorcowych Uniwersalnej Klasyfikacji Dziesiętnej (KHW UKD) i właśnie Biblioteka Narodowa Czech jest jednym z „wzorców” pomocnych w tej pracy. Ponadto, kartoteka biblioteki czeskiej posiada dostępną on-line, szczegółową wersję aktualnych tablic UKD. Służą one opracowaniu tematycznemu książek. Niestety, ostatnia ich wersja w języku polskim ukazała się w latach sześćdziesiątych i jest już nieaktualna.

Uczestnicy dyskutowali również o możliwości druku pełnego wydania tablic UKD.

Agnieszka Jancewicz, Joanna Osiennik

W dniach 15-17 października 2008 r. przedstawiciele Biblioteki Politechniki Białostockiej uczestniczyli w piątej konferencji naukowej **INFOBAZY 2008 Systemy, Aplikacje, Usługi**, organizowanej tradycyjnie przez Centrum Informatyczne Trójmiejskiej Akademickiej Sieci Komputerowej i Katedrę Inżynierii Biomedycznej Politechniki Gdańskiej oraz Instytut Oceanologii PAN. Konferencja organizowana była pod patronatem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego i przy wsparciu Komitetu Narodowego CODATA przy Prezydium PAN.

Celem Konferencji była realizacja założeń *Programu Rozwoju Infrastruktury Informatycznej Nauki na lata 2007–2013* w zakresie baz danych i zawartości usług informatycznych. Uwaga skupiona została na *Systemach, Aplikacjach i Usługach dla Społeczeństwa Informacyjnego*. Poruszony został aspekt wyboru priorytetów finansowania projektów realizowanych ze środków strukturalnych. Przedyskutowano dalszy rozwój takich inicjatyw jak *Biblioteka Wirtualna Nauki*, jak również upowszechnienia informacji i prezentacji aktualnych osiągnięć w tworzeniu i udostępnianiu baz danych dla nauki oraz nawiązania bliższej współpracy pomiędzy środowiskiem nauki a społeczeństwem. Wiele uwagi poświęcono zagadnieniom dotyczącym konstrukcji baz internetowych, rozproszonych i multimedialnych, a także bezpieczeństwa zarówno baz, jak i aspektów narzędziowych. Odrębną sesję stanowiła prezentacja firm, m.in. oferujących narzędzia do tworzenia baz danych – sprzęt oraz oprogramowania.

Grażyna Bożek

33 laureatów Konkursu na Najlepszego Studenta PB

We wrześniu rozstrzygnięto X edycję Konkursu na Najlepszego Studenta Politechniki Białostockiej.

W skład komisji konkursowej, której przewodniczyła prorektor ds. studenckich i dydaktyki dr hab. inż. Katarzyna Zabielska – Adam-ska, weszli prodziekani ds. studenckich i dydaktyki oraz przedstawiciel Samorządu Studentów PB. Kandydatów do Konkursu zgłaszały wydziały, a kryteriami, którymi posługiwała się komisja przy wyborze laureatów, były: średnia ocen za rok akademicki 2007/2008, praca w kołach naukowych, referaty i publikacje, wnioski racjonalizatorskie, a także osiągnięcia w ruchu studenckim.

Laureatami X edycji Konkursu na Najlepszego Studenta Politechniki Białostockiej zostali:

- na kierunku architektura i urbanistyka: **Paweł Dudko, Michał Dudicz;**
- na kierunku architektura wnętrz: **Inez Horba, Agnieszka Tomaszewska;**
- na kierunku budownictwo: **Marek Motylewicz, Stanisław Rećko;**
- na kierunku gospodarka przestrzenna: **Małgorzata Grzymała, Karolina Ogrodnik, Katarzyna Smoluk;**
- na kierunku inżynieria środowiska: **Kinga Bukłacha, Maciej Okurowski;**
- na kierunku ochrona środowiska: **Martyna Kasprzak, Magdalena Kupiec;**
- na kierunku elektronika i telekomunikacja: **Ewa Wysocka;**
- na kierunku elektrotechnika: **Jarosław Karski, Kazimierz Wojtulewski, Paweł Liżewski;**
- na kierunku informatyka: **Paweł Zabielski, Łukasz Grabowski;**
- na kierunku mechanika i budowa maszyn: **Piotr Grześ, Dawid Fionik;**
- na kierunku automatyka i robotyka: **Chrystian Paweł Ruminowicz, Łukasz Minta;**
- na kierunku edukacja techniczno – informatyczna: **Joanna Lewko, Jolanta Parczyńska;**
- na kierunku zarządzanie: **Danuta Szpilko;**
- na kierunku zarządzanie i marketing: **Katarzyna Sokolik;**
- na kierunku politologia: **Elżbieta Perkowska, Natalia Nielipińska;**
- na kierunku turystyka i rekreacja: **Natalia Antoniuk;**
- na kierunku zarządzanie i inżynieria produkcji: **Barbara Turowska;**
- na kierunku mechanika i budowa maszyn (ZWM Suwałki): **Marcin Pietrewicz, Kamil Kalejta.**

Komisja wyłoniła 33 laureatów, a najwyższą średnią ocen 4,98 – osiągnął student informatyki Łukasz Grabowski. Wśród nagrodzonych znalazło się siedmioro studentów studiów niestacjonarnych. Uroczyste wręczenie dyplomów oraz bonów książkowych odbyło się podczas inauguracji roku akademickiego 2008/2009.

Serdecznie zapraszamy studentów do startu w następnej edycji konkursu.

Anna Gromko

Student PB podczas praktyk

Erasmus – wielka przygoda życiowa

Każdy student Politechniki Białostockiej ma szansę podjęcia studiów za granicą w ramach programu Erasmus. Uczelnia od 10 lat jest sygnatariuszem programu, umożliwiającemu studia na jednej z 60 uczelni zagranicznych.

Zpośrednictwa Biura ds. Współpracy Międzynarodowej co roku korzysta rzesza studentów oraz nauczyciele akademicy. Biuro organizuje ogólnouczelniane spotkania dla studentów, intensywne kursy językowe. Opiekuje się także studentami oraz wykładowcami – obcokrajowcami, odwiedzającymi w ramach programu naszą Uczelnię.

Podstawowym warunkiem zakwalifikowania się na wyjazd zagraniczny jest dobra znajomość języka obcego. Uczelnie w Portugalii, Danii, Finlandii, Holandii i Belgii prowadzą zajęcia w języku angielskim. Niemcy, Włosi, Hiszpanie i Francuzi wolą, żeby przyjeżdżający student znał ich język. Biuro ds. Współpracy Międzynarodowej wraz ze Studium Języków Obcych PB dwa razy w roku (wiosną i jesienią) przeprowadza testy językowe dla kandydatów na wyjazd.

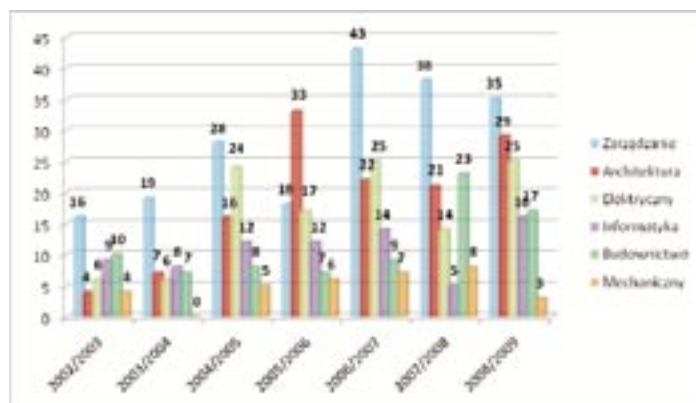
Aby zostać stypendystą Erasmusa trzeba:

- być obywatelem kraju uprawnionego do uczestnictwa w programie Erasmus (ewentualnie posiadać status uchodźcy albo prawo pobytu na terytorium Polski),
- zdać egzamin z j. angielskiego na poziomie B1 (ważny przez 2 semestry),
- mieć ukończone 4 semestry studiów (w indywidualnych przypadkach – za zgodą dziekana, można wyjechać wcześniej) oraz średnią ocen min. 3,5,
- posiadać finanse pozwalające na utrzymanie w wybranym kraju (stypendium Erasmus zapewnia pokrycie różnic w kosztach utrzymania między Polską a krajem, w którym zamierza się studiować).

ERASMUS dla studentów – krok po kroku

Warunkiem uczestnictwa w Programie jest dobra znajomość języka obcego (angielskiego lub innego – zależnie od kraju wyjazdu). Rozwiązanie testu z wybranego języka obcego z min. 50% poprawnymi odpowiedziami, a następnie udana rozmowa z lektorem SJO oznacza zaliczenie części językowej.

Wyjazdy studentów w ramach programu Erasmus w latach 2002-2008

Po przejściu kwalifikacji językowych powinniście wypełnić Ankietę zgłoszeniową, w której należy wpisać preferowane uczelnie i dostarczyć ją do koordynatora wydziałowego. Dalsze kwalifikacje odbywają się na wydziałach wg kryteriów przyjętych przez wydział. Komisje kwalifikacyjne biorą pod uwagę przede wszystkim dotychczasowe wyniki w nauce. Mianowani przez dziekanów Koordynatorzy Wydziałowi ds. Programu Erasmus sporządzają listy studentów wstępnie zakwalifikowanych na wyjazd oraz listy rezerwowe. Maksymalna liczba studentów zakwalifi-

kowanych na wyjazd z danego wydziału zależy od liczby miejsc na uczelniach zagranicznych, uzgodnionych w umowach bilateralnych między uczelnią zagraniczną a Politechniką Białostocką.

Po akceptacji Twojej kandydatury przez Koordynatora Wydziałowego, zostaniesz poproszony o złożenie dokumentów Application Form oraz Learning Agreement w Biurze ds. Współpracy Międzynarodowej, w terminie podanym w harmonogramie rekrutacji. Ostatecznym potwierdzeniem Twego uczestnictwa w Programie będzie akceptacja Twojej kandydatury przez uczelnię przyjmującą. Odbywa się to na podstawie dokumentów studenta przesłanych przez Biuro PB do uczelni przyjmującej.

Osoba zakwalifikowana na wyjazd otrzymuje stypendium, którego wysokość uzależniona jest od kraju wyjazdu. Przed wypłatą stypendium, zostaniesz poproszony o podpisanie z PB „Umowy finansowej”, która określi dokładne warunki otrzymania grantu.

Dzięki programowi Erasmus na wybranej uczelni zagranicznej możesz studiować od 3 do 12 miesięcy. Doświadczenie wykazuje, że najczęstszym okresem studiów wybieranym przez „Erasmusa” jest rok. Z programu mogą także skorzystać osoby chcące odbyć praktykę lub staż zagraniczny.

Wszelkich niezbędnymi informacjami udziela uczelniane Biuro ds. Współpracy Międzynarodowej ul. Wiejska 45 A, pok. 1C, w godz. od 11:00 do 13:00. Telefon: tel. 085 746 90 43, 085 746 90 47, 085 746 96 61; fax 085 744 32 04 oraz e-mail: erasmus@pb.edu.pl; jokowal@pb.edu.pl; u.gorzalak@pb.edu.pl. Strona internetowa: www.pb.edu.pl/socrates

Małgorzata Malinowska, Monika Rokicka

Przygody „Erasmusa” w Portugalii

Semestr zimowy oraz letni roku akademickiego 2007/2008 spędziłem w Portugalii, w pięknej miejscowości Covilhã. Studiowałem elektrotechnikę na Wydziale Elektrycznym w uczelni Universidade da Beira Interior (UBI).

Język

Kiedy wybierałem się do Portugalii, znałem tylko podstawowe zwroty języka portugalskiego. Nie jest to język zbyt popularny, więc trudno było zapisać się na kurs. Znajomość języka hiszpańskiego lub francuskiego z pewnością ułatwi czytanie portugalskich napisów czy tekstów. Gorzej jest ze zrozumieniem języka mówionego, ze względu na specyfikę wymowy. Portugalczycy „połykają” większość samogłosek.

Przed wyjazdem

Kiedy dowiedziałem się, że jadę do Portugalii, postanowiłem się dowiedzieć wszystkiego o miejscu mojego pobytu. Odwiedziłem strony internetowe miejscowości, regionu oraz uniwersytetu. Postanowiłem również skontaktować się z osobami, które były już w tym regionie – pośredniczyło nasze Biuro Erasmus.

Dojazd

Moją przygodę rozpocząłem na lotnisku w Warszawie, ale do Portugalii można polecieć także z innych miast. Miałem lot łączony, z przesiadką w Londynie. Można znaleźć lot bezpośredni do Lizbony, niestety droższy. Po kilkudniowym pobycie w Lizbonie, podczas którego zwiedzałem miasto, z dworca autobusowego linii Rede-Expressos pojechałem do Covilhã. Do Covilhã można dojechać także pociągiem ze stacji Oriente, jedynie bilet jest trochę droższy. Po przyjeździe na dworzec w Covilhã wzięłem taxi i dojechałem do akademika „Residencia Pedro Alvarez Cabral” (w skrócie PAC), gdzie mieszkałem przez cały pobyt.

Akademik

Akademik znajduje się dość wysoko nad miastem. Z okien roztaczały się wspaniałe widoki na okolicę. Z miłymi i życzliwymi pracownikami akademika porozumiewałem się w języku angielskim oraz portugalskim. W świetnie wyposażonych

Przydatne linki:

<http://www.portugalia-online.net>

<http://www.socrates.org.pl>

pokojach (m.in. w lodówki, mikrofalówki i łazienki) mieszkali dwie osoby. Pokoje nie są niestety koedukacyjne. Wygodnie jest zabrać ze sobą własny laptop, bo w akademiku działa bezprzewodowy Internet.

Covilhã

Covilhã jest małym portugalskim miasteczkiem leżącym u podnóża najwyższego pasma górskiego w Portugalii – Serra da Estrela. Cechą charakterystyczną Covilhã (jak i wielu innych portugalskich miast) są wąskie brukowane uliczki i małe dwupiętrowe kamieniczki z niskimi drzwiami. Stare budynki pokryte są od zewnątrz ceramiką (tzw. azulejos, tradycyjna ozdoba starych zamożnych portugalskich domostw).

Covilhã oferuje szeroki wachlarz atrakcji: kino czy teatr w języku portugalskim. Niezliczone restauracje i kawiarnie, wiele barów i duże dyskoteki, które pękają w szwach we wtorki, czwartki oraz w weekendy. Imprezy zaczynają się koło pierwszej w nocy i trwają do białego rana.

Pierwsze zajęcia i sprawy do załatwienia

Przyjechałem do Covilhã po oficjalnym rozpoczęciu zajęć. Musiałem zmienić Learning Agreement na tamtejszej uczelni, który zrobiłem przed wyjazdem, ponieważ zdarzało się tak, że osoba prowadząca dany przedmiot nie znała angielskiego albo na zakończenie przedmiotu przewidziany był egzamin w języku portugalskim lub wykładowca nie chciał mieć na swoich zajęciach żadnych Erasmusów. Miało to dobre strony, ponieważ nie byłem ograniczony wyłącznie do przedmiotów ze swojego wydziału, ale mogłem poszerzać swoje zainteresowania o przedmioty wykładowane na innych katedrach. Z zaliczeniami również nie miałem większych problemów. Szczególnie polecam wybranie jako jednego z przedmiotów zajęć kursu portugalskiego, który naprawdę pomaga przyswoić język. Kolejne dni miały nam na załatwianiu wszelkich formalności i dostosowywaniu się do nowej rzeczywistości. Wkrótce też poznaliśmy popularne portugalskie słowo „amanha”, czytając amaña, oznaczające co najmniej dzień opóźnienia w załatwianiu nawet najmniejszych spraw. Jak już się z nimi uporaliśmy, zaczęliśmy nasze erasmusowe życie studenckie.

I co było dalej ???

Przebywając w Covilhã przez dwa semestry poznałem i zaprzyjaźniłem się ze studentami z całego świata. Ten program pomaga nam siebie zrozumieć, swoje kultury, różnice w zachowaniu i podejściu do życia.

Podróżowanie to moja wielka pasja. Na szczęście mogłem ją dzielić z większością Erasmusów – dlatego wspólnie wybieraliśmy się na wycieczki samochodowe po Portugalii i nie tylko. Odwiedziliśmy dużo malowniczych miejscowości, zobaczyliśmy wspaniałe widoki tej pięknej krainy – od malowniczych gór, wyżyn i pól, po ocean i wspaniałe plaże. Studentów Erasmusa i wymiany było wielu, trudno byłoby zorganizować wspólne przejazdy. Ekipy podróżników zmieniały się w zależności od czasu i miejsca.

!!!Zostań Erasmusem!!!

Jeżeli obawiasz się, że nie dasz sobie rady – to czas się przełamać i ruszyć w podróż życia. Do odważnych świat należy! Ta wielka przygoda pozwoli Ci poznać samego/samą siebie! Sprawdzisz czy potrafisz poradzić sobie z daleka od rodziny, domu i starych przyjaciół. Kiedy się zgubisz, nie wpadaj w panikę. Pomyśl, że to przygoda i ze spokojem odszukaj drogę do domu. Czeka na Ciebie wiele przygód, niesamowitych miejsc do zwiedzenia i przede wszystkim ludzie z całego świata – wszyscy równi Tobie. Ten wyjazd zmienił mój sposób postrzegania świata. Nauczył cierpliwości, pokazał, że można żyć unikając stresu i gonitwy jakiej doświadczamy w Polsce. Portugalczycy i Hiszpanie są doskonałym dowodem na to, że można żyć szczęśliwie i jednocześnie na dobrym poziomie materialnym.

Naprawdę warto skorzystać z tej niesamowitej szansy, jaką teraz oferują europejskie uczelnie. Bardzo serdecznie polecam wyjazd na Erasmusa !!! !!! !!!

Marcin Bukłaho

Stypendysta Programu Socrates Erasmus w roku akademickim 2007/08

Autor na Gibraltarze

Autor na Universidade da Beira Interior (UBI)

Jak uzyskałem dyplom inżyniera elektryka w Danii?

Po 3 latach studiów na kierunku Elektronika i Telekomunikacja (Wydział Elektryczny PB), w ramach programu Erasmus, wyjechałem do Danii. W ten sposób otworzyłem sobie furtkę do podjęcia studiów inżynierskich na University of Southern Denmark (SDU) w Odense.

Pierwszym krokiem do uzyskania dyplomu inżyniera było przedstawienie wykazu przedmiotów zaliczonych w Polsce wraz z ich opisem. Należało to uczynić już na pierwszym semestrze studiów w Danii. Po około dwóch miesiącach otrzymałem list uznający wybrane przedmioty zaliczone na Politechnice Białostockiej jako równoważne pierwszym trzem semestrom studiów na SDU. Na podobny krok zdecydowało się kilkudziesięciu spośród 225 studentów, którzy wraz ze mną przyjechali na studia do Danii. Nie słyszałem aby komisja kwalifikująca odmówiła komukolwiek przyjęcia na ścieżkę inżynierską. Kolejnym formalnym wymogiem było zaliczenie wszystkich egzaminów w pierwszym terminie.

Szósty semestr studiów inżynierskich w Danii stanowią obowiązkowe 20-tygodniowe praktyki studenckie, dlatego już w trakcie drugiego semestru naszego pobytu na wymianie studenckiej (SM – Student Mobility), udaliśmy się do pracującego na Uczelni Koordynatora ds. praktyk studenckich. Tam uzyskaliśmy dane firm duńskich i zagranicznych otwartych na zatrudnianie studentów w ramach praktyk. Kontakty z firmami odbywały się głównie za pośrednictwem Internetu. Podczas szóstego semestru studiów na SDU można skorzystać z programu Leonardo da Vinci, czyli zaliczyć staż studencki poza granicami Danii. Znam osoby, które wyjechały wówczas do Hiszpanii, Chin czy Australii. Wśród Polaków byli też tacy, którzy formalnie będąc studentami SDU, wrócili na praktyki do kraju. Generalnie, znalezienie firmy chętnej do zatrudnienia studenta w ramach stażu nie jest łatwe, jednak na kierunku Elektrotechnika wszyscy studenci zrealizowali swój cel. Wysłałem dokumenty do 13 duńskich firm i dwie z nich odpowiedziały proponując mi płatny staż. Otrzymane wynagrodzenie wystarczyło na utrzymanie się w Danii przez cały rok.

Ze swoim przyszłym przełożonym spotkałem się w firmie na dwa miesiące przed rozpoczęciem stażu. Podpisałem umowę na 20-tygodniowy staż. W każdym tygodniu obowiązywało mnie 37 godzin pracy. Wybrałem również jeden z pięciu projektów, którym miałem zajmować się w trakcie praktyk. Monotonii na praktyce nie było, bo w międzyczasie wyjeżdżałem do Niemiec na konferencję poświęconą energii wiatrowej. Uczestniczyłem też w dorocznej prezentacji działalności wszystkich znaczących duńskich firm. Zaliczenie praktyk przez Uczelnię odbyło się na podstawie sprawozdania wykonanego przez studenta oraz na podstawie obecności na spotkaniu, w trakcie którego ocenialiśmy miniony semestr.

Podczas ostatniego semestru należało zdać pracę dyplomową. Regulamin studiów na SDU dopuszcza wówczas możliwość pobytu zagranicznego studenta poza Odense, gdyż w tym czasie nie ma obowiązkowych zajęć. Dyplomant ma dostęp do laboratorium, wydzielona jest też dla niego specjalna sala. Prace inżynierskie w Danii przygotowywane są w grupach dwuosobowych co stanowi obowiązek zarówno dla duńskich jak i zagranicznych studentów. Na kierunku Elektrotechnika obrona wspomnianego projektu daje 24 kredyty studenckie. Pozostałe 6 otrzymuje się za tzw. nauki uzupełniające, w ramach których student indywidualnie przygotowuje się z dowolnego zagadnienia, z tym że nie może ono dotyczyć wcześniej zaliczonych przedmiotów. Czas na przygotowanie pracy wraz z dokumentacją jest ściśle wyznaczony. W semestrze letnim trwa od 1 lutego do ostatniej środy maja, a w zimowym od 1 września do ostatniej środy stycznia. Obrona pracy dyplomowej składa się z kilku części. Pierwszą z nich stanowi 15-minutowa wspólna prezentacja, kolejną jest 20-minutowy wykład na temat pracy, po którym zadawanych jest kilka pytań. Następnie dyplomant wygłasza 30-minutowy wykład dotyczący wspomnianych nauk uzupełniających.

Studia w Danii były dla mnie okazją do zapoznania się z inną filozofią studiowania, znacznie różniącą się od przyjętej w Polsce. Niewiele było wykładów, natomiast główną formą zajęć były projekty realizowane w kilkusobowych grupach. Studenci otrzymywali zadanie, które trzeba było rozwiązać w określonym czasie. Następnie należało sporządzić dokumentację, a wykonaną pracę zaprezentować podczas egzaminu. Egzamin nie był problemem, bowiem nawet jeśli student posiadał braki w dziedzinie zagadnienia, z którym przyszło mu się zmierzyć, to nadrobił je podczas pracy nad projektem. Prawie wszystkie egzaminy na wyższych semestrach studiów przeprowadzone były ustnie.

Za zdecydowanie najlepszy okres w całej mojej dotychczasowej edukacji uważam czas spędzony na praktyce w duńskiej firmie. Nigdy wcześniej, w ciągu kilku miesięcy, nie nauczyłem się tak dużo. Nie mam też wątpliwości co do przydatności zdobytej wiedzy. Dzięki stażowi znalazłem się w zupełnie nowym środowisku, pogłębiłem wiedzę techniczną oraz sprawdziłem swoje umiejętności adaptacyjne. Mam nadzieję, że umiejętności te zaprocentują w przyszłości.

Pewnym rozczarowaniem był dla mnie ostatni semestr studiów. Każda grupa miała swojego opiekuna, jednak często osoba ta nie posiadała dostatecznej wiedzy, by rozwiązywać ze studentem techniczne problemy. Obrona pracy inżynierskiej była chyba jedynym egzaminem, podczas którego odnosiłem wrażenie, że egzaminatorzy nie rozumieją do końca meritum większości moich wypowiedzi. Warto jednak wspomnieć, że 40% dyplomantów nie zdało tego egzaminu przy pierwszej próbie. (redakcja: *Tym bardziej Panu gratulujemy!!!*)

Jestem bardzo zadowolony z wyjazdu na studia do Danii. Po obronie pracy każdy z zagranicznych absolwentów Elektrotechniki mógł podjąć pracę w duńskiej firmie. Istniała również możliwość kontynuowania studiów magisterskich na SDU na kilku wybranych kierunkach.

Paweł Niemyjski

O rynku pracy i kradzieży przyszłości czyli Samorząd Studentów PB na konferencji

W październiku bieżącego roku przedstawiciele Samorządu Studentów Politechniki Białostockiej wzięli udział w dwóch ogólnopolskich konferencjach: VII Ogólnopolskiej Konferencji Samorządu Studentów „Rynek pracy – tendencje” w Zakopanem i w V Gali Nagród Środowiska Studenckiego połączonej z IV Forum Parlamentu Studentów Rzeczypospolitej Polskiej „Kto ukradł nam przyszłość? – Problemy na rynku pracy oraz pedagogika w służbie edukacji” w Warszawie.

Tematyka konferencji w Zakopanem skupiała się na szeroko pojętych zagadnieniach zmieniającego się rynku pracy oraz edukacji z tym związanej. Puentą prelekcji stała się myśl, że przedsiębiorczy student, któremu zależy na rozwoju swojej kariery, powinien uczyć się elastyczności i dostosowywania do potrzeb rynku. Odnosząc to do naszego politechnicznego środowiska – przyszły inżynier magister, prócz myśli technicznej, powinien obudzić w sobie zmysł handlowca.

Oficjalnego otwarcia IV Forum Parlamentu Studentów RP dokonała prof. dr hab. Barbara Kudrycka – Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Mieliśmy również przyjemność wysłuchania jednego z najbardziej znanych polskich ekonomistów – dr Roberta Gwiazdowskiego – w wykładzie „Kto zapłaci za nasze emerytury”, który stwierdził, że na nasze emerytury pracować będą nasze dzieci. Zgodnie z zaleceniami, powinniśmy zacząć myśleć o przyszłości i zająć się tym, by faktycznie miał kto na nas pracować...

Dwudniową konferencję w Warszawie zamykała V Gala Nagród Środowiska Studenckiego. Na początku roku akademickiego 2008/2009 odbyło się ankietowanie polskich uczelni. Na podstawie jego wyników wyłoniono najbardziej sprzyjające studentom uczelnie, których rektorom wręczono nagrody.

Uczestnictwo w konferencjach o tematyce związanej z przyszłością studenta utwierdziło nas w przekonaniu, że prócz zdobywanej na studiach wiedzy ważny jest rozwój osobowości, a działalność w samorządzie studentów daje taką możliwość.

Marta Karpiuk
Samorząd Studentów PB

X Ogólnopolskie Dni Młodego Elektryka

Na X-te Ogólnopolskie Dni Młodego Elektryka (ODME) do Radomia pojechaliśmy siedmioosobową grupą studentów ze Studenckiego Koła SEP i Wydziału Elektrycznego Politechniki Białostockiej.

ODME mają za zadanie propagować tradycję Stowarzyszenia Elektryków Polskich oraz zachęcać młodych do aktywnego włączania się w działalność Stowarzyszenia. W dniach 16-19 października do Radomia zjechali studenci z 21 krajowych uczelni technicznych oraz przedstawiciele SEP-u. Na zaproszenie organizatorów odpowiedzieli także studenci z Austrii i Niemiec, zrzeszeni w analogicznych organizacjach technicznych.

Obchody X ODME otworzył Rektor Politechniki Radomskiej prof. dr hab. inż. Mirosław Luft. Po uroczystej inauguracji rozpoczęło się seminarium naukowe o tematyce: „Oszczędność energii elektrycznej – energia odnawialna”.

Kolejne dni spędziliśmy w Ośrodku Lasów Państwowych pod Radomiem. Zorganizowano tam zawody „Ligi Elektryków”. Drużyny studenckie rywalizowały ze sobą w konkursach teoretycznych i zręcznościowych np. przecinaliśmy kabel elektroenergetyczny piłką do metalu ☺ Startowaliśmy także w konkursie głównego sponsora ODME - firmy ABB. Należało zaprojektować układ wentylacyjny w skład, którego wchodził silnik indukcyjny, przekształtnik częstotliwościowy i zadany wentylator. Całość musiała pracować jak najwydajniej, dlatego konieczne było obliczenie rocznej oszczędności energii układu. Zwycięzcami „Ligi Elektryków” zostali studenci z Politechniki Gdańskiej.

Organizatorzy zadbali także o ciekawą oprawę seminaryjną. Podzieleni na zespoły problemowe debatowaliśmy nad tematami: „Rola stowarzyszeń naukowo-technicznych w krajach europejskich i na świecie”, „Samozatrudnienie w gospodarce polskiej”, „Rola Edukacyjna SEP”. Dyskutowano również na temat działalności Kół Studenckich Stowarzyszenia Elektryków Polskich i ich dalszego rozwoju, a także o współpracy z organizacjami zagranicznymi takimi jak IEEE, IET, VDE. Ważnym wydarzeniem było również przedłużenie działalności Studenckiej Rady Koordynacyjnej i wybór jej nowego Prezesa.

Uczestnictwo w ODME zmotywowało nas do dalszego rozwijania naszych umiejętności i zainteresowań oraz zainspirowało do działań w ramach Koła Studenckiego SEP i współpracy na szczeblu ogólnopolskim.

Koło Studenckie SEP Politechniki Białostockiej

Białostocka grupa na ODME:
góra: Renata Leszczuk, Jolanta Choromańska
dół: Krzysztof Kuc; Wojciech Pardo; Paweł Nowakowski; Kamil Zaorski, Paweł Płoszczuk

Studenckie Koło Naukowe „Ciepłownik”

2 października przy Katedrze Ciepłownictwa na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska Politechniki Białostockiej powołano nowe Studenckie Koło Naukowe „CIEPŁOWNIK”.

Zrzeszeni w Ciepłowniku studenci czwartego i piątego wybrali swój zarząd: prezes: Anna Demianiuk; v-ce prezes Łukasz Gajda; skarbnik Magdalena Kozłowska; sekretarze: Beata Ambrożej, Wojciech Kozłowski. Mimo krótkiego stażu koła, studenci zdążyli już odwiedzić fabrykę PURMO w Rybniku i odbyć szkolenie w zakładach producenta kotłów De Dietrich. Ambitne plany koła na przyszłość to:

1. Zapoznanie się najnowszymi rozwiązaniami technicznymi instalacji wewnętrznych obiektów wielkopowierzchniowych; central wentylacyjnych; kotłowni
2. Warsztaty językowe „specjalistyczne słownictwo” niemieckie; angielskie; rosyjskie
3. Warsztaty naukowe „Wprowadzenie norm europejskich do projektowania instalacji wewnętrznych w Polsce”
4. Seminarium „BHP na budowie”
5. Seminarium „Nowoczesne narzędzia komputerowe w projektowaniu instalacji”;
6. Udział w targach instalacyjnych w Poznaniu

Kontakt: коло@cieplownik.edu.pl

K. Gładyszewska-Fiedoruk, A. Gajewski

Studenci Koła Ciepłownik w Rybniku

Moje wspomnienia z pierwszego roku studiów

„Pierwszy rok studiów = pierwsze znajomości = przyjaźnie na całe życie”

Idąc na studia, wzorem kuzyna, postanowiłem zamieszkać w akademiku.

Dostałem miejsce w akademiku Gamma. Zameldowałem się tam na dwa tygodnie przed rozpoczęciem roku akademickiego, gdyż zacząłem kurs przygotowawczy z matematyki i fizyki. Teraz wiem, że najważniejsze, co dał mi ten kurs, to dwóch wspañałych przyjaciół. Postanowiliśmy zamieszkać razem w pokoju 105 i przeżyliśmy wspólnie wiele wspañałych chwil, a każda przygoda umacniała naszą przyjaźń.

Pierwszym egzaminem na studiach był egzamin z matematyki. Byłem tak zestresowany, że ubrawszy się w garnitur, wyszedłem z akademika w kapciach :) Gdyby nie mój kolega pewnie doszedłbym w nich na sam wydział.

W czasie pierwszego semestru studiów oprócz podstawowych nauk: matematyki, fizyki i chemii mieliśmy również przedmioty kierunkowe: geodezję, geometrię wykreślną (czyt. „kreska”) oraz geologię i petrografię (czyt. „skałki”). Nazywaliśmy je „3G” i były to moje ulubione przedmioty. Na geodezji i skałkach mogliśmy namacalnie doświadczyć „budownictwa”. W ruch poszły teodolity i niwelatory, które przy pierwszym użyciu z racji swoich dużych przybliżeń obrazu posłużyły jako lunety do podglądania dziewczyn za oknem :) Na skałkach nauczyliśmy się rozróżniać kilkanaście rodzajów skał. Na tyle nas to pozytywnie „zboczyło”, że gdziekolwiek się poruszaliśmy poza uczelnią, określaliśmy nazwy kamieni leżących na naszej drodze. Na „kresce” mogliśmy zobaczyć, jak za pomocą sznureczka, który służył za cyrkiel i kilku kolorowych kawałków kredy trzymanej pomiędzy każdym z pięciu palców dłoni, profesor tworzy na tablicy w auli graficzne cuda. Przy pierwszym rysunku jaki zobaczyliśmy - przecinające się płaszczyzny w przestrzeni 3D zredukowanej do 2D-tablicy. Nikt nie mógł „w sieci kresek” doszukać się owego przecięcia ;) ale z czasem nauczyliśmy się czytać i nawet sami rysować takie cuda.

Z kolei na 2 semestrze mieliśmy profesora z materiałów budowlanych, który w czasie całego semestru 10-krotnie wspominał na wykładach o swoich doświadczeniach z placów budów, zaczynając od słów „nie wiem, czy już wam mówiłem...” Także do dziś dnia pamiętamy, jak budowała się droga z Warszawy do Terespoła itd.

Będąc u progu ukończenia Politechniki wiem, że nie mogłem mieć lepszego pierwszego roku studiów. Później równie wiele się działo: zacząłem działać w kołach naukowych, samorządzie studenckim, ale wiem, że mój pierwszy rok studiów oraz zamieszkanie w akademiku były motorem tego wszystkiego. Wiem, że dobrze wykorzystałem ten czas, a nabyte umiejętności i znajomości pomagają mi osiągać coraz większe sukcesy.

Ze studenckim pozdrowieniem,

student V roku budownictwa, **Marek Motylewicz**
sekretarz Samorządu Studentów PB
laureat Primus Inter Pares 2008 uczelni białostockich

Białostocki Salon Maturzystów 2008

Już po raz drugi uczniowie ostatnich klas szkół średnich, ich nauczyciele i rodzice mieli okazję zapoznać się z wymogami maturalnymi w roku 2009 oraz propozycjami szkół wyższych na rok akademicki 2009/2010.

W dniach 15-16 września na Wydziale Elektrycznym odbył się Białostocki Salon Maturzystów. Głównym organizatorem imprezy była Fundacja „Perspektywy”, a Politechnika Białostocka użyczyła Saloniowi lokum. Podczas tegorocznej imprezy ofertę edukacyjną przedstawiło ponad 20 szkół wyższych państwowych i niepublicznych, zarówno z województwa podlaskiego, jak i z kraju. Maturzyści uczestniczyli także w spotkaniach odbywających się w Auli Dużej oraz salach Wydziału Elektrycznego. Dwukrotnie z prezentacją Politechniki Białostockiej wystąpiła Prorektor ds. Studentów i Dydaktyki dr hab. inż. Katarzyna Zabielska-Adamska. Z prezentacjami wystąpili także przedstawiciele Uniwersytetu w Białymstoku oraz Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku. Podczas spotkań z Okręgową Komisją Egzaminacyjną maturzyści zapoznali się z wymaganiami stawianymi na egzaminach maturalnych z poszczególnych przedmiotów. Według szacunkowych wyliczeń „Perspektyw”, tegoroczny Białostocki Salon Maturzystów odwiedziło około 11 tysięcy osób.

Po Salonie o wrażeniach z imprezy, wyborach maturalnych oraz roli doradcy zawodowego rozmawiałam z panią Bożeną Lange-Kuczyńską – nauczycielem przedsiębiorczości i doradcą zawodowym w VIII Liceum Ogólnokształcącym w Białymstoku.

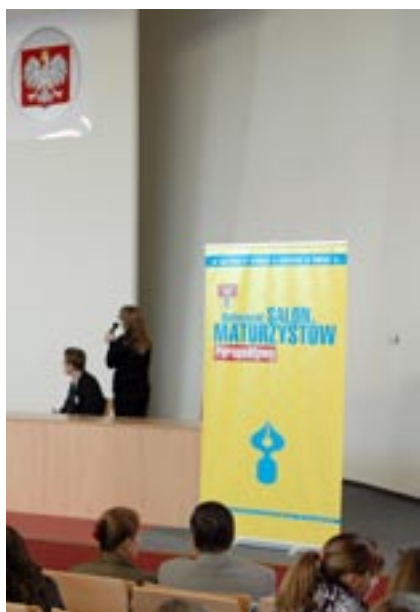
Jaka jest rola doradcy zawodowego?

Bożena Lange-Kuczyńska: Wielu młodych ludzi decyduje o swoim życiu zawodowym w sposób przypadkowy i nieprzemyślany. Negatywne skutki takich wyborów są nazbyt wysokie. Jak pomóc młodemu człowiekowi, by świadomie zdecydował w zgodzie ze sobą, ale nie bez oderwania od społecznych realiów? Odpowiedź na pytanie jest jednocześnie odpowiedzią na pytanie „Jaka jest rola doradcy zawodowego?” Doradca zawodowy z punktu widzenia potrzeb młodego człowieka – ucznia liceum, to przede wszystkim pomoc i przygotowanie do trafnego wyboru dalszego kształcenia. Trzeba pamiętać, że wybór studiów to nic innego, jak wybór przyszłego zawodu. Kontakt z doradcą zawodowym przyczynia się nie tylko do zdobycia wiedzy dotyczącej kryteriów wyboru zawodu i mechanizmów rynku pracy. To również możliwość dokonania oceny predyspozycji i osobowości zawodowej czy własnego potencjału w tym zakresie. Poza tym, to szansa na zdobywanie umiejętności kluczowych, umożliwiających świadome planowanie przyszłości zawodowej oraz efektywne wchodzenie i funkcjonowanie młodego człowieka w dorosłym życiu na rynku pracy.

Reasumując: rola doradcy to przede wszystkim ukierunkowanie na świadome i zaplanowane dochodzenie do zdobycia zawodu.

Czy dostrzega Pani zmiany w wyborach kierunków studiów przez młodych ludzi?

B.L.-K.: Nadal kierunki humanistyczne cieszą się większym powodzeniem niż kierunki techniczne. Myślę, że jest to związane z predyspozycjami do nauki określonych grup przedmiotów. Przedmioty ścisłe, przeważającej części młodzieży, sprawiają sporo trudności. Jeżeli natomiast są dobrzy z przedmiotów ścisłych, predysponuje to ich do wybierania zawodów technicznych, i takie też wybierają. Z pewnością wprowadzenie obowiązkowej matury z matematyki nie wpłynie na wybory kierunku studiów.

Czy Salon Maturzystów pomaga w wyborze studiów?

B.L-K.: Salon Maturzystów w rzeczywistości, w której jedyną stałą są ciągle zmiany, to przede wszystkim kolejne ważne źródło informacji. A więc dobrze, że jest. Wymaga jednak dopracowania: rano zbyt duży tłok, po południu brakuje ulotek. W opinii młodzieży, za mało było uczelni spoza Białegostoku i za mało istotnych informacji z punktu widzenia wyboru uczelni. Daleka jestem od krytyki dla samej krytyki. Przyłączam się jednak do opinii uczniów: dobra informacja to informacja nie tylko aktualna, ale również dająca perspektywę podejmowania trafionych wyborów.

Jakich informacji potrzebuje maturzysta?

B.L-K.: Uczniowie klas maturalnych potrzebują najpóźniej na początku września pełnej informacji o nowych kierunkach studiów, wymaganiach i zasadach rekrutacji na tych kierunkach. Ważne też są, z punktu widzenia podejmowanych przez maturzystów decyzji o wyborze przedmiotów maturalnych i ich zakresu (podstawowy czy rozszerzony), uaktualnione już we wrześniu, informacje uczelnianych komisji rekrutacyjnych dotyczące wymogów i zasad rekrutacji, obowiązujących na następny rok akademicki. Czynnikiem finansowym nazbyt często jeszcze decyduje o wyborze uczelni i miejscu studiowania. Dobrym pomysłem jest pozyskiwanie młodzieży na niektóre kierunki studiów poprzez państwowy system stypendialny. Salon Maturzystów to też miejsce na takie informacje. Życzę, aby w Salonie Maturzystów było jak najwięcej informacji pomagających maturzystom podejmować świadome decyzje „w drodze do zawodu”.

rozmawiała: **Agnieszka Halicka**

Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości szansą dla firm Podlasia

16 października br., pomiędzy Zarządem Województwa Podlaskiego, a Politechniką Białostocką, reprezentowaną przez Prorektora ds. Rozwoju i Współpracy Lecha Dzieńnisa, podpisano umowę wstępną w sprawie przygotowania do realizacji projektu *Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości i Wybranych Nowych Technologii Politechniki Białostockiej jako instrument na rzecz tworzenia warunków dla rozwoju innowacyjności gospodarki i regionu*”.

Przedsiewzięcie realizowane będzie w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podlaskiego na lata 2007-2013. Jego wartość szacunkowa wynosi 12 mln PLN. Głównym celem Inkubatora, który powstanie na terenie kampusu Politechniki Białostockiej, będzie wypromowanie efektywnych przedsiębiorstw. Stworzą one nowe miejsca pracy, zrewitalizują środowisko regionalne i skomercjonalizują nowe technologie.

Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości i Wybranych Nowych Technologii Politechniki Białostockiej adresowany będzie do studentów, absolwentów i osób bezrobotnych posiadających pomysł na biznes, a także firm, które rozpoczynają swoją działalność. Atutem Inkubatora będzie przede wszystkim możliwość zapewnienia stałej współpracy pomiędzy firmami a środowiskiem naukowym, w kontekście badań nad zastosowaniem innowacyjnych rozwiązań i nowoczesnych technologii w praktyce. W tym celu planuje się wykorzystywanie istniejących na Uczelni laboratoriów oraz stworzenie w ramach Inkubatora trzech nowych specjalistycznych laboratoriów. Inkubowane będą także przedsiębiorstwa wykorzystujące technologie i wyroby powstałe na uczelni (tzw. firmy spin-off). Będą one kanałem transferu wiedzy i innowacyjności do regionalnej gospodarki, która wytwarzać będzie na ich podstawie produkty i usługi użyteczne społecznie. Ważnym zadaniem Inkubatora będzie także wsparcie logistyczne inkubowanych przedsiębiorstw, poprzez ułatwienie dostępu do usług biurowych, usług doradczych, Internetu oraz pomocy w pozyskiwaniu funduszy europejskich. Przedsiębiorcy będą mogli również skorzystać ze szkoleń na temat zarządzania, marketingu, księgowości i innych organizowanych wg. pojawiających się potrzeb.

Daniel Puch

Odstąpienie PB od projektu dotyczącego doposażenia obiektów badawczo-edukacyjnych

8 października na łamach jednego z dzienników regionalnych pojawił się artykuł na temat rezygnacji przez Politechnikę Białostocką z dotacji, w wysokości 15 mln PLN, przyznanej na doposażenie obiektów badawczo-edukacyjnych. Warto jednak zauważyć, iż nie wskazano w nim okoliczności i przyczyn, które zmusiły władze PB do podjęcia takiej decyzji.

Obecne władze Uczelni zmuszone były do odstąpienia od przedsięwzięcia pn. „Doposażenie obiektów infrastruktury badawczo-edukacyjnej Politechniki Białostockiej”, które miało być przygotowane w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podlaskiego 2007-2013 (RPO WP). Całkowity koszt projektu szacowany był na 30 mln PLN, z czego 15 mln PLN miała zainwestować Politechnika w ramach wkładu własnego.

Na szczególne podkreślenie zasługuje fakt, że projekt ten był nierozdzielnie związany z innym przedsięwzięciem Politechniki o nazwie „Budowa Części „C”

Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska oraz Naukowego Centrum Badawczo-Rozwojowego Politechniki Białostockiej wraz z wyposażeniem laboratoryjnym. Na jego realizację PB otrzymała wstępne przyrzeczenie dofinansowania w ramach Programu Operacyjnego Rozwój Polski Wschodniej (PO RPW) 2007-2013, w wysokości 31 mln PLN. W ramach tego samego Programu Politechnika miała realizować inwestycję „**Rozwój infrastruktury Politechniki Białostockiej w zakresie: budowa budynku Biblioteki z salami multimedialnymi oraz Centrum Kształcenia Zdalnego**” (całkowity koszt projektu 21 mln PLN). Oba projekty miały być w 100% sfinansowane ze środków Programu.

W związku ze zmianami wprowadzonymi przez władze PB na początku 2008 roku oba projekty w ramach PO RPW połączono w jeden o nazwie **Centrum Nowoczesnego Kształcenia Politechniki Białostockiej** o wartości 52 mln PLN. W nowopowstałym projekcie nie znalazły się jednak zapisy dotyczące budowy budynku „C” WBiIS, w którym miał być ulokowany sprzęt zakupiony w ramach wspomnianego wcześniej projektu finansowanego z dotacji z RPO WP. W wyniku tej decyzji niemożliwym do realizacji stał się projekt „**Doposażenie obiektów infrastruktury badawczo-edukacyjnej Politechniki Białostockiej**”.

Biorąc powyższe pod uwagę, a także wcześniejsze opinie w sprawie zasad przyznawania dotacji ze środków UE, które nie pozwalają na finansowanie realizacji inwestycji z dwóch źródeł (budowa budynku w ramach programu PO RPW, a wyposażenie budynku z RPO WP), obecne władze Uczelni zmuszone były do rezygnacji z przygotowań do realizacji projektu dotyczącego doposażenia obiektów naukowo-dydaktycznych.

Mając na uwadze potrzeby Uczelni w zakresie inwestycji w nowoczesną aparaturę naukowo-badawczą, obecne władze PB rozpoczęły prace nad opracowaniem kompleksowego wniosku o dofinansowanie, którego przedmiotem będzie budowa budynku „C” WBiIS, a także zakup nowoczesnej aparatury na potrzeby wydziałów Politechniki Białostockiej.

Daniel Puch

Ankieta potrzeb szkoleniowych pracowników PB

Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom pracowników PB w zakresie rozwoju własnego, Prorektor ds. Rozwoju i Współpracy zainicjował przedsięwzięcie w zakresie umożliwienia podniesienia kwalifikacji oraz nabycia nowych umiejętności. W tym celu Biuro ds.

Rozwoju i Programów Międzynarodowych przygotowało i rozesłało do wszystkich jednostek organizacyjnych Uczelni ankietę. Pozwoli ona zweryfikować zapotrzebowanie oraz pomoże określić preferencje pracowników PB na temat szkoleń. Zebrane na jej podstawie dane, zostaną ujęte we wspólnym projekcie Uczelni. Przewiduje się, że w ramach projektu ujęta będzie organizacja bezpłatnych kursów i warsztatów z zakresu m.in.:

- specjalistycznych szkoleń kierunkowych,
- szkoleń z zakresu komercjalizacji wyników badań naukowych,
- szkoleń z zakresu zakładania i prowadzenia firm typu spin-off i spin-out,
- nauki języków obcych,
- zamówień publicznych,
- nowoczesnego zarządzania,
- nowoczesnej księgowości,
- kursów komputerowych.

Osoby zainteresowane otrzymaniem ankiety oraz bliższymi informacjami na temat projektu prosimy o kontakt z Biurem ds. Rozwoju i Programów Międzynarodowych tel. (085) 746-9168 lub e-mail: dpuch@pb.edu.pl; t.charkiewicz@pb.edu.pl

Daniel Puch

fot. D. Puch

Laury dla budowlanców

23 października odbyło się uroczyste wręczenie nagród laureatom konkursu „Budowa roku 2007 w regionie północno-wschodnim”.

Głównymi organizatorami konkursu, który odbywał się już po raz 14, jest białostocki oddział Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa. Wśród współorganizatorów znalazły się także Politechnika Białostocka oraz władze wojewódzkie, samorządowe i miejskie. Sądowi konkursowemu przewodniczył Witold Zalewski – doradca Okręgowej Inspekcji Pracy. Do finału zakwalifikowanych zostało 20 obiektów w następujących grupach: I budownictwo mieszkaniowe, II budownictwo przemysłowe (produkcyjno-rolnicze, itp.), IV obiekty użyteczności publicznej (nauki, kultury, itp.), VI obiekty handlowo-magazynowe i usługowe, VIII rozbudowa i modernizacja obiektów oraz wnętrz (w tym również remonty kapitalne), IX innowacyjne rozwiązania konstrukcyjno-technologiczne w budownictwie oraz X obiekty infrastruktury komunikacyjnej (drogi, mosty, wiadukty, itp.).

„Czarnym koniem” konkursu okazało się przedsiębiorstwo ANATEX, którego obiekty nagrodzono aż pięciokrotnie (złote statuetki w grupie I, VI, VIII i IX, srebrna statuetka w grupie II). Trzy statuetki odebrała firma RODEX (złoto w grupie I, srebro w grupie VIII i brąz w grupie IX). Sąd konkursowy dwukrotnie nagrodził obiekty przedsiębiorstwa JAZ-BUD (złotą statueta w grupie X i srebrną – w grupie I).

Uroczysta gala odbyła się w białostockiej siedzibie NOT, z ramienia władz PB wystąpili na niej Prorektor ds. Rozwoju i Współpracy prof. dr hab. inż. Lech Dzieńis i Prorektor ds. Nauki prof. dr hab. inż. Andrzej Seweryn.

Statuetka „Budowa roku” stała się przedmiotem rywalizacji regionalnych firm, a jej zdobycie potwierdzeniem wysokiej jakości wykonawstwa przedsiębiorstwa budowlanego.

Agnieszka Halicka

Fot. Tomasz Jastrzębski

Praktyki i staże w spółkach komunalnych

29 września br. Prorektor ds. Rozwoju i Współpracy, prof. dr hab. inż. Lech Dzienis podpisał w imieniu Politechniki Białostockiej list intencyjny z Miejskim Przedsiębiorstwem Energetyki Ciepłej w Białymstoku. Celem zawiązanej współpracy jest podjęcie wspólnych działań, które będą obejmować przede wszystkim organizację bezpłatnych, trzy-miesięcznych programów stażowych dla studentów uczelni w MPEC oraz prowadzenie wspólnych programów naukowo-badawczych. Ponadto przedsiębiorstwo zobowiązało się do informowania Uczelni o zapotrzebowaniu na kadrę inżynierską i wspólnej rekrutacji absolwentów Politechniki do pracy w MPEC. Studenckie staże w MPEC skierowane będą, jeszcze w tym roku akademickim do ok. 50 studentów dwóch wydziałów – Budownictwa i Inżynierii Środowiska oraz Mechanicznego.

Zawarte porozumienie rozpoczyna stały proces organizacji przez władze Uczelni staży i praktyk studentom Politechniki. Planowane jest podpisanie kolejnego porozumienia w sprawie organizacji praktyk studenckich pomiędzy Politechniką Białostocką a Komunalnym Przedsiębiorstwem Komunikacyjnym. Propozycja ta skierowana będzie do studentów Wydziału Mechanicznego. Aktualnie prowadzone są również rozmowy z pozostałymi spółkami komunalnymi w Białymstoku oraz prywatnymi przedsiębiorstwami zainteresowanymi współpracą z Politechniką Białostocką.

Filip Tagil

Mobilny naukowiec

14 listopada 2008 r. na Wydziale Mechanicznym Politechniki Białostockiej odbyło się szkolenie pt. „Mobilny Naukowiec w 7. Programie Ramowym” organizowane przez Centrum Innowacji i Transferu Technologii PB. W szkoleniu wzięli udział pracownicy uczelni wyższych z terenu województwa podlaskiego. Szkolenie miało na celu przybliżenie możliwości uczestnictwa w 7.PR, a w szczególności przedstawienie oferty stypendialnej programów „Ludzie” oraz „Pomysły” skierowanej do młodych i doświadczonych naukowców, omówienie aspektów prawnych projektów stypendialnych oraz zaprezentowanie internetowego portalu mobilnych naukowców. Powyższe zagadnienia były omawiane przez specjalistów z Krajowego Punktu Programów Badawczych Unii Europejskiej.

Izabela Senderacka

fot. K. Sitko

Doktor honoris causa PB – profesor Tadeusz Kaczorek

Tadeusz Kaczorek – światowej sławy uczony i wychowawca wielu pokoleń naukowców i inżynierów

28 sierpnia 2008 r. na uroczystym posiedzeniu Senatu Politechniki Białostockiej godność doktora honoris causa nadano prof. zw. dr hab. inż. Tadeuszowi Kaczorkowi. Jest to pierwsze, tak zaszczytne wyróżnienie nadane przez Senat PB od chwili uzyskania odpowiednich uprawnień.

Tadeusz Kaczorek – profesor, członek rzeczywisty PAN, urodził się w 1932 roku w Elżbiecinie w powiecie ciechanowskim. Studia wyższe ukończył na Wydziale Elektrycznym Politechniki Warszawskiej w 1956 roku. Pracę w Politechnice Warszawskiej, rozpoczął w roku 1954. Za rozprawy przygotowane w zakresie zastosowań nowych metod matematycznych w elektrotechnice uzyskał w 1962 roku stopień naukowy doktora, a w 1964 roku doktora habilitowanego. Tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego otrzymał w roku 1971, a profesora zwyczajnego w 1974.

Podczas pracy na Politechnice Warszawskiej prof. Kaczorek piastował ważne funkcje i stanowiska kierownicze: kierownik Katedry Automatyki Wydziału Elektrycznego (1965-1970), dziekan Wydziału Elektrycznego (1969-1970), prorektor Politechniki Warszawskiej (1970-1973), dyrektor Instytutu Sterowania i Elektroniki Przemysłowej (1970-1981), kierownik Zakładu Sterowania w Instytucie Sterowania i Elektroniki Przemysłowej (1970-2002). W okresie prawie 50-letniej pracy wywarł znaczący wpływ na rozwój tej uczelni. Od sierpnia 2003 roku Prof. Kaczorek zatrudniony jest w Politechnice Białostockiej.

Od wielu lat Profesor Kaczorek odgrywa ważną rolę w rozwoju, organizacji i integracji polskiego środowiska naukowego – nie tylko w dziedzinie automatyki i elektrotechniki. Jest m.in. członkiem rzeczywistym Polskiej Akademii Nauk, przewodniczącym Centralnej Komisji ds. Tytułu i Stopni Naukowych, członkiem zwyczajnym Akademii Inżynierskiej w Polsce, członkiem Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, członkiem Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej, działa w Komisji Etyki PAN. W latach 1988-1991 był dyrektorem stacji naukowej PAN w Rzymie. Przez niemal 10 lat (1987-1998) przewodniczył Komitetowi Automatyki i Robotyki PAN.

Działalność naukowa Profesora Tadeusza Kaczorka koncentruje się wokół zagadnień automatyki oraz elektrotechniki, ze szczególnym uwzględnieniem teorii sterowania i teorii układów dynamicznych. W swoich badaniach naukowych zajmuje się analizą i syntezą wielowymiarowych układów dynamicznych, a zwłaszcza liniowych układów dynamicznych o stałych parametrach. Jest pionierem badań w dziedzinie dyskretnych układów dynamicznych o wielu zmiennych niezależnych oraz układów osobliwych (singularnych). Przedstawił oryginalne, jednolite ujęcie teoretyczne dla tzw. dodatnich układów dynamicznych. Wyniki prac Profesora opublikowane przez wydawnictwo Springer-Verlag w latach 1985, 1992, 2002 i 2007 zyskały światowe uznanie. Imponujący dorobek naukowy Profesora Tadeusza Kaczorka obejmuje ponad 650 artykułów zamieszczanych w międzynarodowych i krajowych czasopismach oraz w materiałach konferencyjnych. Jest autorem ponad 20 książek i monografii, z czego 5 monografii opublikowano w najbardziej prestiżowych wydawnictwach zagranicznych.

Profesor Kaczorek stworzył znaną szkołę naukową w zakresie teorii sterowania i teorii układów dynamicznych. Wypromował 65 doktorów, jest autorem recenzji rozpraw doktorskich, habilitacyjnych i wniosków profesorskich. Z Jego szkoły naukowej wyszło 20 profesorów. Dwunastu z nich pracuje w USA, Anglii i Japonii.

prof. Tadeusz Kaczorek

W dziedzinie współpracy międzynarodowej prof. Kaczorek jest swego rodzaju jednoosobową instytucją i ambasadorem nauki polskiej. Swoje prace przedstawiał na około blisko 100 konferencjach międzynarodowych. Ponad 50 razy na zaproszenie renomowanych uniwersytetów Japonii, USA, Kanady, Indii, Australii, Anglii, Francji, Włoch, Norwegii, Niemiec, Szwajcarii, Finlandii i Grecji wykładał w charakterze invited profesor. Profesor Tadeusz Kaczorek jest członkiem ponad 30 międzynarodowych komitetów naukowych. Był organizatorem i przewodniczącym ponad 60 sesji naukowych światowych kongresów i międzynarodowych konferencji naukowych. Jest członkiem redakcji m.in. International Journal "Multidimensional Systems and Signal Processing", "Foundations of Computing and Decision Sciences", "Archives of Control Sciences" i redaktorem naczelnym kwartalnika "Bulletin of the Polish Academy of Science – Technical Sciences". W roku 1994 Profesor podjął się trudnej roli przewodniczenia Międzynarodowemu Komitetowi Naukowemu zorganizowanej przez Instytut Automatyki Przemysłowej Politechniki Szczecińskiej konferencji pod nazwą „International Symposium on Methods and Models in Automation and Robotics”. Funkcję Przewodniczącego Komitetu Profesor pełni nieprzerwanie do chwili obecnej. Dzięki autorytetowi i doświadczeniu Profesora Kaczorka, organizatorom udało się podnieść rangę naukową konferencji i przekształcić ją w jedną z najważniejszych międzynarodowych konferencji z dyscypliny automatyka i robotyka w Europie. Był również redaktorem naczelnym „Rozpraw Elektrotechnicznych”, „Archiwum Automatyki i Telemekhaniki”, serii Nauk Technicznych Biuletynu PAN. Aktualnie pełni funkcję przewodniczącego Rady Programowej miesięcznika PAK.

Za osiągnięcia zawodowe Profesor Tadeusz Kaczorek otrzymał wiele prestiżowych nagród m.in. 14 nagród Ministra Edukacji Narodowej m.in. za podręcznik „Teoria Sterowania i Systemów” tom 1 w 1978r. i tom 2 w 1982r., nagrodę państwową za monografię „Two-Dimensional Linear Systems” (1985), której publikacja ugruntowała międzynarodową pozycję naukową Profesora. Został także nagrodzony za monografię „Linear Control Systems” (1993) oraz za monografię „Positive 1D and 2D Systems” (2003). Profesor jest laureatem nagrody Wydziału IV Polskiej Akademii Nauk, wielu nagród Rektora Politechniki Warszawskiej oraz Rektora Politechniki Białostockiej. Został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz Medalem Komisji Edukacji Narodowej. Otrzymał doktorat honoris causa Politechniki Warszawskiej, Politechniki Szczecińskiej, Politechniki Lubelskiej, Uniwersytetu Zielonogórskiego. Jest członkiem honorowym Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej oraz Węgierskiej Akademii Nauk.

Od 1991 roku jest członkiem, a obecnie przewodniczącym Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów (wiceprzewodniczący w latach 2003-2006).

dr hab. inż. **Marian R. Dubowski**, prof. PB

Profesor T. Kaczorek (z lewej) przyjmuje dyplom doktora honoris causa z rąk JM Rektora PB Profesora J. Nazarko, fot. Michał Heller

Dr hab. inż. Marcin Smoleński, prof. PB

Od 1 listopada 2008 r. Wydziałem Zarządzania Środowiskiem w Hajnówce kieruje dr hab. inż. Marcin Smoleński, prof. PB.

Ukończył studia magisterskie na Wydziale Leśnym Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie. Stopień doktora nauk leśnych uzyskał na Wydziale Leśnym SGGW w 1995 roku. Pięć lat później, na tym samym wydziale nastąpiło nadanie habilitacji.

W latach 1998-2005 pracował na Wydziale Leśnym SGGW w Warszawie, w Katedrze Ochrony Lasu i Ekologii. Od 2006 roku wykłada na Wydziale Zarządzania Politechniki Białostockiej, w Katedrze Turystyki i Rekreacji. W latach 1997-2001 pełnił obowiązki sekretarza Studium Podyplomowego „Ochrona Parków Narodowych” przy Wydziale Leśnym SGGW. W roku 2003 był recenzentem dwóch rozpraw doktorskich na Wydziale Biologii Uniwersytetu im. Mikołaja Kopernika w Toruniu i na Wydziale Biologii Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie. W roku 2007, na Wydziale Leśnym SGGW, odbyła się rozprawa doktorska, której był promotorem.

Uczestniczył w 14 projektach badawczych z zakresu leśnictwa, w tym w 6 finansowanych przez Komitet Badań Naukowych i w 4 finansowanych przez Dyрекcję Generalną Lasów Państwowych. Wykonał szereg ekspertyz i projektów z zakresu ochrony środowiska i turystyki, zleconych przez władze samorządowe i organizacje pozarządowe. Jest autorem 40-tu i współautorem 11-tu artykułów opublikowanych w czasopiśmie i monografiach naukowych, krajowych i zagranicznych, w tym z tzw. „listy filadelfijskiej”.

Prof. dr hab. inż. Marcin Smoleński jest laureatem dwóch naukowych nagród zespołowych:

- nagrody Ministra Środowiska za szczególne osiągnięcia naukowo-badawcze w zakresie ochrony, kształtowania i użytkowania środowiska oraz jego zasobów, przyznanej za pracę „Próba szacunkowej waloryzacji lasów Puszczy Białowiejskiej metodą zooindykacyjną” (2002r.),
- Nagrody Naukowej im. M. Oczapowskiego Wydziału Nauk Rolniczych, Leśnych i Weterynaryjnych Polskiej Akademii Nauk przyznanej za pracę „Zooindication-based monitoring of anthropogenic transformations in Białowieża Primeval Forest” (2007 r.)

Jego pasją jest entomologia i turystyka górską.

Nominacja profesorska na Wydziale Elektrycznym

Postanowieniem z dnia 23 lipca 2008 roku Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej nadał prof. dr hab. inż. Andrzejowi Stanisławowi Zającowi tytuł naukowy profesora nauk technicznych.

Prof. dr hab. inż. Andrzej Zając od 01.08.1982 r. związany jest z Wojskową Akademią Techniczną w Warszawie. Od 05.03.2003 r. zatrudniony jest w Katedrze Promieniowania Optycznego na Wydziale Elektrycznym.

Działalność naukowa prof. Andrzeja S. Zająca dotyczy zagadnień elektroniki kwantowej i optoelektroniki. Obecnie do głównych obszarów badań należą m.in. zagadnienia związane z opracowaniem układów laserowych do aplikacji medycznych, analiza procesów fizycznych towarzyszących oddziaływaniu wiązki laserowej z tkankami oraz nowe, wysoko sprawne układy laserowe, w tym w szczególności lasery włóknowe.

oprac.: prof. dr hab. inż. Jan Dorosz, Kierownik Katedry Promieniowania Optycznego

Obrony rozpraw doktorskich i habilitacyjnych

10 czerwca 2008 **dr Jarosław Perszko** z Katedry Architektury Wnętrz Wydziału Architektury uzyskał stopień doktora habilitowanego w dziedzinie sztuk pięknych w dyscyplinie rzeźba. Kolokwium habilitacyjne na podstawie rozprawy pt. „Proces jako element wartości artystycznej dzieła” odbyło się na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu.

18 czerwca 2008 r. na podstawie rozprawy pt. „Prognozowanie zmian jakości wód powierzchniowych stojących” Rada Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska Politechniki Białostockiej nadała stopień naukowy doktora nauk technicznych **mgr inż. Pawłowi Biedce**. Promotorem przewodu był prof. dr hab. inż. Lech Dzienis, recenzentami: prof. dr hab. inż. Marek Lebieadowski i prof. dr hab. inż. Andrzej Królikowski. Rozprawa została wyróżniona.

19 czerwca 2008 r. odbyła się publiczna rozprawa doktorska **mgr Andrzeja Smolarczyka** z Katedry Ekonomii I Nauk Społecznych Wydziału Zarządzania pt. „Szkolnictwo i oświata w województwie poleskim w latach 1918-1939”. Promotorem w przewodzie była dr hab. Zofia Tomczonek, prof. PB.

26 czerwca 2008 roku odbyła się publiczna obrona rozprawy doktorskiej **mgr inż. Andrzeja Sobolewskiego** z Katedry Automatyki i Elektroniki Wydziału Elektrycznego pt.: „Zastosowanie klasyfikatorów neuronowych w diagnostyce uszkodzeń wirnika silnika indukcyjnego”. Promotorem w przewodzie był dr hab. inż. Mirosław Świercz, prof. PB.

3 lipca 2008 roku odbyła się publiczna obrona rozprawy doktorskiej **mgr inż. Andrzeja Ruszewskiego** z Katedry Automatyki i Elektroniki WA pt.: „Synteza parametryczna regulatorów dla określenia klasy obiektów o niepewnych parametrach”. Promotorem w przewodzie był prof. zw. dr hab. inż. Mikołaj Busłowicz. Rozprawa doktorska uzyskała wyróżnienie.

3 lipca 2008 roku Rada Wydziału Inżynierii Lądowej Politechniki Warszawskiej nadała **dr inż. Jerzemu Szlendakowi** stopień naukowy doktora habilitowanego nauk technicznych w zakresie budownictwa – konstrukcji budowlanych.

18 września 2008 roku odbyła się publiczna obrona rozprawy doktorskiej **mgr inż. Wiktora Jakowluka** z Katedry Systemów Pomiarowych na Wydziale Informatyki pt.: „Planowanie eksperymentów D-optimalnych w zadaniach estymacji parametrów procesów dynamicznych”. Promotorem w przewodzie był dr hab. inż. Mirosław Świercz, prof. PB.

30 września 2008 roku odbyła się publiczna obrona rozprawy doktorskiej **mgr inż. Marka Garbaru** z Katedry Telekomunikacji i Aparatury Elektronicznej pt.: „Układy antenowe ultraszerokopasmowych systemów radiokomunikacji”. Promotorem w przewodzie był prof. zw. dr hab. inż. Giennadij Czawka. Rozprawa doktorska uzyskała wyróżnienie.

9 października 2008 roku odbyła się publiczna obrona rozprawy doktorskiej **mgr inż. Anny Marii Białostockiej** z Katedry Elektrotechniki Teoretycznej i Metrologii pt.: „Metoda kształtowania pola elektrycznego w procesie elektrochemicznego osadzania miedzi”. Promotorem w przewodzie była dr hab. inż. Maria Trzaska, prof. PW.

22 października odbyła się publiczna obrona rozprawy doktorskiej **mgr inż. Adama Borowicza** pt. „Psychoakustyczne optymalizowane systemy uzdatniania sygnału mowy dla aplikacji multimedialnych z wykorzystaniem technik podprzestrzeni sygnału” z Katedry Czasu Rzeczywistego Wydziału Informatyki. Promotorem w przewodzie był prof. dr hab. inż. Alexandr Petrovsky.

oprac.: dr hab. inż. **Marian R. Dubowski**, prof. PB
Agnieszka Halicka

Bezpłatne certyfikaty SSL

Zabezpieczenie stron www protokołem szyfrowania SSL (powszechnie znane <https://...> i widoczny na witrynie symbol zamkniętej kłódki) staje się standardem.

Gwarancja poufności przekazywanych danych możliwa jest jedynie dzięki instalacji na serwerze certyfikatu **SSL**. Administratorzy serwerów Politechniki Białostockiej mogą ubiegać się o bezpłatne certyfikaty dla swoich serwerów. Umożliwia to Centrum Komputerowych Sieci Rozległych.

Z przyjemnością informujemy, że CKSR Politechniki Białostockiej, jako operator telekomunikacyjny Miejskiej Sieci Komputerowej BIAMAN oraz członek Konsorcjum PIONIER, uruchamia procedurę uzyskania elektronicznych certyfikatów (**GlobalSign**) dla serwerów Politechniki Białostockiej znajdujących się w następujących domenach: pb.edu.pl • pb.bialystok.pl • biaman.pl • ac.bialystok.pl • man.bialystok.pl

Wszyscy administratorzy serwerów Politechniki Białostockiej mogą ubiegać się o certyfikaty elektroniczne dla swoich urządzeń. W tym celu należy zapoznać się z informacjami na temat uzyskania certyfikatu i przeprowadzić procedurę pozyskania certyfikatu <http://www.biaman.pl>.

W wypełnianym formularzu rejestracji podać następujące dane:

- w sekcji Technical Contact: *dane administratora serwera*
- w sekcji Organization Information: *dane osób uprawnionych do występowania o certyfikaty, czyli:*

Admin Contact Person:	Tomasz Nosal lub Cezary Citko
Email:	scs@biaman.pl
Organization:	Politechnika Białostocka
Street & Number:	Wiejska 45A
Zip Postal Code:	15-351
City:	Białystok
Country:	PL
Phone number:	+48 85 7469151
Fax number:	+48 85 7469156

Pozostałe pola opcjonalne należy pozostawić puste.

Następnie należy wydrukować potwierdzenie złożonego elektronicznie wniosku i dostarczyć dokument do Centrum Komputerowych Sieci Rozległych celem podpisania go przez osobę uprawnioną wymienioną w polu Organization Information. Dokument zostanie wysłany faksem przez CKSR do certyfikacji. Po zaakceptowaniu certyfikatu przez urząd certyfikujący (**GlobalSign**) podpisany dokument zostanie odesłany drogą elektroniczną na adres kontaktu technicznego (administratora serwera) podanego we wniosku. Po otrzymaniu listu elektronicznego, zawierającego certyfikat oraz informacje, jak dokonywać operacji na certyfikacie (posługując się hasłem wprowadzonym we wniosku) administrator we własnym zakresie dokona instalacji certyfikatu.

inż. Cezary Citko, mgr inż. Tomasz Nosal

XXX Turniej Tańca Towarzyskiego o Puchar JM Rektora Politechniki Białostockiej

26 października suknie, smokingi i egzotyczne stroje wirowały na parkiecie w szkole przy ulicy Magnoliowej 18.

Już od 30 lat co roku tancerze stają w szranki o Puchar Rektora PB. Do tegorocznej edycji Turnieju zgłosiło się ponad 100 par z klubów tanecznych z całej Polski, które o najwyższe miejsca walczyły w ośmiu kategoriach wiekowych. Nie zabrakło także par z Klubu Tańca Towarzyskiego Feniks działającego przy Politechnice Białostockiej. Studenci godnie reprezentowali Uczelnię.

Wszystkie pary zaprezentowały się w pięknych strojach odpowiadającym charakterom wykonywanych tańców. Zobaczyć więc można było oryginalne i ekstrawaganckie kreacje tancerzy podczas wykonywania samby, cha-cha, rumbi, passo-doble, jive'a (tańców latynoamerykańskich) oraz piękne suknie i smokingi tańczących walca angielskiego, walca wiedeńskiego, tango, foxtrota, quickstepa (tańce standardowe). Dodatkowo pary młodzieży i dorosłych tańczyły w kategorii Grand Prix Polski (cykl 14 turniejów w Polsce na podstawie których buduje się ranking najlepszych par Polski). Na zakończenie turnieju odbył się pokaz Mistrzów Polski zawodowców w show. Publiczność dopisała i dopinowała wszystkich tańczących.

Grzegorz Backiel

fot. J. Gwiazdowski (SAF)

Chór Politechniki Białostockiej

W sierpniu 2008 roku Chór Politechniki Białostockiej pod dyрекcją Wioletty Miłkowskiej uczestniczył w kolejnym międzynarodowym konkursie muzyki chóralnej.

Podczas Golden Nighingale International Choir Festival 2008 w Carmarthen (Wielka Brytania) studenci rywalizowali z zespołami z różnych krajów, między innymi z USA, Wielkiej Brytanii, Finlandii i Czech. W rezultacie chórzysci zdobyli statuetkę Srebrnego Słowika, uzyskując zaszczytne 2 miejsce. W przesłuchaniach konkursowych Chór zaprezentował bardzo zróżnicowany repertuar, min.: „Cantate Domino” J. Strope, „Pomyszlaju dien strasznyj” A. Archangielskiego i „Wesele sieradzkie” K. M. Prosnaka oraz fragmenty „Missa brevis pro Defunctis” S. Morryty. Ponadto studenci koncertowali wykonując chóralne aranżacje muzyki rozrywkowej. Koncerty te spotkały się z wielką aprobatą.

Chór PB chętnie prezentuje się imprezach kulturalnych Białegostoku. Koncerty z okazji Dni Kultury Chrześcijańskiej stały się w naszym mieście tradycją. 23 października chórzysci PB zaprezentowali program składający się z utworów religijnych w Kościele św. Jadwigi w Białymstoku. W repertuarze o charakterze ekumenicznym zespół pod dyрекcją Wioletty Miłkowskiej przedstawił kompozycje sakralne kompozytorów różnych epok. Koncert spotkał się z ogromnym aplauzem.

Justyna Grodzka

Indeks naszych braków

- „Ty pie..., brudny żebraku, wracaj tam skąd przyjechałeś!”. Słowa które przypadkiem usłyszałem, stojąc w kolejce do jednego z białostockich klubów, padły pod adresem dwóch ciemnoskórych mężczyzn.

Co zaskakujące, nadawca tej, jakże górnolotnej frazy, posługiwał się płynną, nienaganną (o ile nie liczyć treści wypowiedzi) angielszczyzną. Możemy przypuścić, iż owy agresywny typ, był wykształconym, młodym człowiekiem. Wydawało się, że ten jawny akt braku tolerancji, nikogo nie interesuje, osoby znajdujące się najbliżej całego zajścia kompletnie go zignorowały. Cała scena trwała zaledwie kilkanaście sekund. I choć w końcu nasz „bohater” spotkał się ze stanowczym ostracyzmem (nieznaczej części świadków zajścia), to jednak niesmak pozostał. Czy jesteśmy ludźmi tolerancyjnymi? Czy nasza lokalna społeczność jest społecznością otwartą na inne kultury i rasy? Czy poszanowanie odmienności to na białostockożyźnie jedynie puste hasło?

Od pewnego już czasu na białostockich ulicach możemy zauważyć pewne novum. W klubach, kawiarniach, kinach, bibliotekach, centrach handlowych, słowem miejscach użyteczności publicznej, pojawiła się znaczna liczba obcokrajowców. W głównej mierze są to osoby korzystające z europejskiego programu wymiany studentów *Erasmus*. Studenckie „wojaże” niezmiennie zyskują na popularności. Możliwość zdobycia doświadczenia, podszlifowanie języka, poznania nowych ludzi, innej kultury i mentalności, to kusząca perspektywa dla wielu z nas. Oczywiście jest, że owej pokusie uległa międzynarodowa studencka brać. Wybór niektórych z nich padł na Białystok. Gdyby dać im możliwość ponownego wyboru, czy wskazaliby nasze miasto po raz drugi? Jak my, mieszkańcy, reagujemy na widok ciemnoskórych obcokrajowców stojących tuż przy nas rano w autobusie? Jaki obraz naszego miasta i społeczności zostanie przez nich zapamiętany?

O naszym regionie bardzo często mówi się jako o miejscu, gdzie stykają się różne kultury, gdzie obok siebie, w harmonii, żyją ludzie różnych wyznań i narodowości. Na tej podstawie możemy stwierdzić, że mieszkańcy Podlasia (w tym też Białegostoku) to ludzie pełni empatii, szanujący drugiego człowieka i jego odmienność. Teoretycznie. Praktykę, niestety, tę smutną znamy wszyscy.

Wielce popularnym sposobem akceptowania inności jest swego rodzaju „ucieczka od problemu”. Jesteśmy tolerancyjni, ale tylko o tyle, o ile dana sprawa nie jest zauważalna w naszym najbliższym otoczeniu, mówiąc kolokwialnie na naszym podwórku „Ja tam nic nie mam do czarnych, abym tylko nie widział ich na ulicach”. Przykłady tego typu powiedzonek można mnożyć. Odsuwanie istotnych kwestii społecznych na dalszy plan, to działanie bardzo krótkowzroczne. Postęp to nie unikanie różnic, ale ich szanowanie.

Wśród inteligentnych młodych ludzi bycie tolerancyjnym jest obecnie *trendy*. Większość z nas chciałaby uchodzić za ludzi otwartych na odmienność, a już na pewno sami się za takich właśnie uważamy. Kreowanie swego wizerunku w gronie znajomych to norma. Jakże często można zaobserwować osoby afiszujące się (świadomie bądź też nie) swoim wyrozumiałym usposobieniem: „Mam przyjaciela, który jest homo, akceptuję to i mam z nim świetny kontakt”; „Znajomych mam praktycznie w całej Europie, rasa, religia, inna mentalność nie ma dla mnie większego znaczenia”. Na ile jest to poza, na ile najszersza prawda, nie sposób ocenić. Zastanawiający jest jednak jeden fakt: skoro bycie tolerancyjnym stanowi asumpt, by zabłysnąć w towarzystwie, to jaką społeczność stworzymy? Na temat tolerancji i poszanowania innych, możemy usłyszeć szereg pompatycznych haseł serwowanych nam przez mass media. Wypełnijmy je treścią. Obcokrajowcy na białostockich uczelniach stwarzają nam do tego idealną okazję.

Jako ciekawostkę polecam stronę internetową, na której możemy sprawdzić stopień swoich ukrytych uprzedzeń (<https://implicit.harvard.edu/implicit/poland/>). Metoda jest tak skonstruowana, że nie można jej oszukać (to swoisty wykrywacz uprzedzeń).

Maciej Fiecko

Student Wydziału Zarządzania PB

Zapowiedzi

22 listopada 2008 roku o godz. 21.00 w hali Wydziału Architektury rozpocznie się „**Nocny maraton muzyki współczesnej**”, którego głównym organizatorem jest Opera i Filharmonia Podlaska. W programie koncerty i recitale następujących artystów:

- Patrycja Piekutowska – skrzypce,
- Paweł Gusnar – saksofon,
- Podlaska Grupa Perkusyjna pod kierownictwem Doroty Grygo.

26 listopada br. w hali Wydziału Architektury otwarto bardzo oryginalną wystawę holenderskiej **grupy projektowej BAR Architects**. Ekspozycja składa się z ponad 150 kubików prezentujących dorobek architektów z Rotterdamu.

Wydział Architektury PB i Białowieski Ośrodek Kultury organizują 5 grudnia 2008 roku prezentację **fotogramów Wiktora Wołkowa**. Zdjęcia, pochodzące z albumów „Bocian” i „Podlasie” komentowane będą przez autora. Pokaz odbędzie się w białowieskiej galerii OBOK, a towarzyszyć mu będzie wystawa malarstwa mgr inż. arch. Sławomira Wojtkiewicza.

Serdecznie zapraszamy całą społeczność akademicką na uroczystość **Święta Szkoły**, która przypada 4 grudnia 2008 r. Podczas uroczystości wystąpi Chór Politechniki Białostockiej pod dyрекcją Wioletty Miłkowskiej.

W dniach 6-20 grudnia 2008 w Galerii Ośrodka Wzornictwa w Hajnówce odbędzie się wystawa indywidualna **dorobku twórczego dr Janiny Jezierskiej**.

W dniu 19 grudnia 2008 nastąpi otwarcie cyklu wystaw pod wspólnym tytułem „**Graficzny Białystok**”. Zaprezentowane zostaną następujące wystawy:

- 1) Wystawa indywidualna Marka Jaromskiego (Warszawa) w galerii BOK,
- 2) Wystawa pt. „Mistrzowie technik graficznych” w Hali Wydziału Architektury PB,
- 3) Wystawa grafików z Katedry Rysunku, Malarstwa i Rzeźby Wydziału Architektury PB w galerii BTL,
- 4) Wystawa laureatów i jurorów I Międzynarodowego Triennale Grafiki im. T. Kulisiewicza IMPRINT.

fot. M. Świrydowicz

**Białostocki
Salon Maturzystów**

lp
POLITECHNIKA BIAŁOSTOCKA

